

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHold

Uenighet og mistenkeliggjøring i kirken /
Tsunami og teologi / Opplysningsvesenets
fond og kirken / Fra bispedømmerådene
og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

Maria Budskapsdag – Sjur Isaksen

Palmesøndag – Kurt Hjemdal

Skjærtorsdag – Astrid Sætrang Morvik

Engasjementet for Kvarme har falt
mange tungt for brystet

Uenighet og mistenkeliggjøring i kirken

Vår redaksjon skrev i høst en lederartikkel der vi hevdet at Oslo bispedømmeråd hadde foretatt en ensidig nominasjon av kandidater til stillingen som ny biskop. Vi understreket at vi ikke ønsket å kritisere de enkelte nominerte men selve nominasjonen. Den samlede liste burde vært bredere. Vårt forslag på ny biskop

var Ole Christian Kvarme. I likhet med andre før oss anbefalte vi de stemmeberettigede å ta ham med på sin stemmeseddel.

Engasjementet for Kvarme har falt mange tungt for brystet. Vårt blad er eksempelvis blitt beskyldt for å bedrive mistenkeliggjøring av de syv nominerte kandidatene. Den krasseste kri-

tikken leverer professor Øyvind Norderval. I Aftenposten 12. januar skriver han at de nominerte kandidatene er blitt utsatt for «en mobbekampanje av konservative kirkefolk». Han tar seg imidlertid ikke bryet med å skrive hvem han sikter til, ei heller hva mobbingen nærmere skulle bestå i. Slike beskyldninger som Norderval her fremsetter, fremmer ikke den åpne samtalen i kirken. Det virker som om Norderval, som ellers er en varm talsmann for en åpen kirke, opplever det som utilbørlig at noen i det hele tatt har talt for andre kandidater enn de nominerte. Når en beskyldning om mobbekampanje fremsettes på denne måten, virker den både grunnløs og autoritær.

Det har vært understreket av flere at vi ved dette og andre bispevalg må ha en åpen prosess. Det er et ønske som fortjener tilslutning. Men skal da åpenheten være avsluttet i og med nominasjonen? Selvsagt bør vi ha respekt for det omfattende arbeid Oslo bispedømmeråd har gjort fram mot nominasjonen. Men må det ikke likevel være tillatt for øvrige engasjerte aktører å benytte seg av sin demokratiske rett til å tale for andre kandidater som også er valgbare? Vi må kunne leve med åpen meningsbrytning uten å måtte ty til anklager om etisk tvilsom virksomhet av typen «mistenkeliggjøring» og «mobbekampanje».

Vi vet alle at det foreligger viktige meningsforskjeller mellom oss. Men samtidig kan det virke som det ikke helt er god tone å peke på disse. Tåler vi at reelle teologiske forskjeller omtales åpent og på en slik måte at vi kan få et nyansert bilde av hva de aktuelle kandidater egentlig står for?

Ved valg til bispedømmeråd er det stor oppmerksomhet rundt slike kriterier som kjønn, alder og geografisk tilhørighet. Men menighetsrådene vet ofte lite om den kirkelige og teologiske profil til dem man stemmer på, enda det vitterlig er kirkens høyeste organ, Kirkemøtet, som her blir valgt. En slik fremgangsmåte svarer ikke til den sentrale stilling bispedømmerådene og Kirkemøtet har i kirken, og som ganske sikkert bare vil øke i fremtiden.

Ved valget til biskop i Oslo visste vi mer om kandidatene, men kanskje ikke nok. De nominerte fikk svare på noen spørsmål i Vårt Land, blant annet om kontroversielle tema som homofilt samliv og fortapelsens mulighet. Men den tilmålte spalteplass var så vidt beskjeden at det egentlig ikke ble rom for å utvikle et resonnement med den presisjon og nyansering som temaet krever. Dermed skjedde det at enkelte kandidater opplevde seg misforstått. Det kan delvis være deres egen skyld, men her må også presentasjonen ta sin del av ansvaret. Temaenes kompleksitet sto ikke i noe rimelig forhold til formatet.

Vi må kunne leve med åpen meningsbrytning uten å måtte ty til anklager om etisk tvilsom virksomhet av typen «mistenkeliggjøring» og «mobbekampanje»

I tillegg til oppslaget i Vårt Land fikk de stemmeberettigede også tilsendt en selv-presentasjon av kandidatene sammen med Departementets oppfordring om å stemme. Her fikk den enkelte noe mer plass, men det var naturlig nok de positive anliggender som ble løftet

frem. Med et slikt opplegg går tendensen i retning av det unisone. Alle vil jo det gode. Her var det ikke lett å øyne skillelinjene.

Det tør være innlysende at dersom det ikke gis rom for å omtale uenighet med god saklig presisjon og nyansering, øker faren for å anvende uklare og følelsesladde begrep som «mistillit», «mistenkeliggjøring» og «mobbing». I et slikt klima er det lett å såre og bli såret.

Ved fremtidige valg i kirken bør vi derfor finne fram til former for presentasjon av kandidatene der de går tettere inn på klingen, samtidig som de får bedre plass til å redegjøre for sine oppfatninger og prioriteringer. På en slik måte kan vi fremme en saklig samtale der vi tar ballen og ikke spilleren. Vi må som kirke kunne sette ord på både enighet og uenighet uten at dette fører til beskyldninger om mistenkliggjøring eller mobbing.

HALVOR NORDHAUG
Halvor.Nordhaug@mf.no

Tsunami og teologi

Refleksjoner fra utsiden av Noahs ark

AV TERJE STORDALEN

Jordskjelvet skaket oss midt i vår søtteste jule-tid. Døgnet igjennom var vi i sinn og tanker på strendene i Det indiske hav, hos flomofre i sør eller i nord. Jordskjelvet utløste først en tsunami, og deretter en flodbølge av forferdelse, fortvilelse, sympati og offervilje. Og det var denne siste bølgen vi her nord erfarte. Det er forbløffende mye *energi* i denne andre, norske bølgen. Og det er dette som er emnet for min forelesning: Hvor kommer denne energien fra, hva sier den om oss, og hvordan forholder vi oss best til den?

En bølge av energi

Mediene rapporterte selvsagt omfattende fra katastrofen: om enkeltmennesker som unns-lapp bølgen – eller de døde; om kritikk av UD og kronprinsparet, rapport fra politi, forsikrings-selskap, osv. Det var definitivt mye energi i denne dekningen.

Men energien var på ingen måte *skapt* av mediene. Utdanningsministeren var intens nok da hun redegjorde for skolenes forberedelser. Helseministeren hadde gråten i halsen da han fortalte om hjelpetiltak for de hjemvendte. Mest energi viste kanskje 'Den norske giveren'. Dette ble vår alles måte å bidra på, og vi gav mer enn noensinne.

Nå er det selvsagt flott at vi gir. Og det er helt greit om helseministeren må svelge en gang eller to ekstra på TV. Men man vi et skritt tilbake, ser man at energien i og karakteren av denne responsen ikke utelukkende skyldes selve katastrofen. Visst er omfanget av katastrofen voldsomt; kanskje opp mot fem millioner mennesker er rammet. Men dersom omfanget er avgjørende, hvorfor gjorde vi som

nasjon så lite ut av de 26 millionene som sultet allerede på forhånd?

Er saken at tapene denne gangen kommer så nær? Mange nordmenn er døde og norske tamiler og andre har mistet familiemedlemmer. Men midt mellom flom- overslagene som lå mellom 1000 og 100 norske ofre fikk vi også tallene for trafikkdøde i Norge siste år. De var lavere enn på mange år; 'bare' 358 døde i 2004. Ingen vil si at ikke også disse 358 og deres familier angår oss. Likevel reagerer vi som nasjon annerledes på disse dødsfallene.

Flere eksempler kunne gis. La meg i stedet ta poenget: Jeg prøver ikke å kritisere verken mediene, politikerne eller nasjonen. Det jeg sier, er at det ligger noe *mer* under den norske bølgen av sympati. Og det er viktig å forsøke å forstå hva dette *mer* er!

Vi kan begynne å nøste i et utsagn fra Jens Stoltenberg under idrettens innsamling lørdag 8. januar: 'Katastrofen er skremmende fordi den viser oss naturens voldsomme krefter.' Tsunamien minner oss om hvor små vi er og hvor skjørt et prosjekt livet egentlig er. Jeg tror at det er sjokket og fortvilelsen – ja *sorgen* – over dette som spiller seg i våre nasjonale reaksjoner.

Nasjonale sorgriter

Dette vil jeg utdype, men først må vi gjøre en liten avstikker: I løpet av de siste 20 årene har vi i Skandinavia utviklet nye nasjonale sorgriter. Det startet med svenskenes blomster og lystenning for statsminister Olof Palme (1986), og hos oss med lystenningen for Kong Olav (1991). Hvorfor fikk akkurat disse samfunnene behov for nye sorgriter? Med stor

fare for overforenkling, la meg peke på to tendenser i Norge etter andre verdenskrig som trolig bidrar til dette. (Jeg forsøker nå å tale om kulturen, ikke om hvert enkelt menneske.)

(a) Norden kjennetegnes av et godt offentlig helsevesen. I forrige århundre vaksinerte vi oss en gang for alle ut av polio og tuberkulose. I dag er det faktisk slik at om du blir syk, så vil du normalt bli frisk – uansett inntekt og sosial stand. Og skulle den store ulykken være ute, har vi behandling også for dettel globalt og historisk perspektiv er det utrolig, men sant: vi er som samfunn ikke helt maktesløse overfor døden. Vi har våre mottiltak. Døden er mindre synlig og mindre skremmende i dag enn den var f.eks. i 1950 – takket være Einar Gerhardsen-perioden, hardt norsk arbeid, og oljen!

(b) Det religiøse språket gjør seg mindre gjeldende i det offentlige rom i dag enn f.eks. i 1950. Årsakene til det er mange og komplekse. Dem går vi ikke inn på nå.

I en sum betyr dette at nasjonen Norge for det første møter døden sjeldnere enn før og for det andre mangler et allment, bærekraftig språk for å tale om de eksistensielle spørsmålene et møte med døden utløser. Dette er en rimelig bakgrunn for å forstå hvorfor nasjonen valgte å tenne lys på Slotsplassen i 1991. Fra folkedypet steg et ordløst språk som uttrykte sorg, takknemlighet og håp.

Tsunami og sorgriter

Våre nasjonale reaksjoner på flomkatastrofen beveger seg i samme landskap som lystenningen etter kong Olav. For i 2005 er det 'typisk norsk' å være trygg – inntil vi drukner i en tsunami, treffes av en Vassdalen-ulykke, eller rystes av en skipsbrann som 'Scandinavian Star'. Når slikt skjer, får nasjonen behov for å bearbeide sjokket over hvor brutalt og hvor skjørt selv det norske livet kan være. Og det er helt konkrete likheter mellom mediernes dekning av tsunamien og de typiske sorgreaksjonene som prester og andre sorgbeidere kjenner så godt.

(a) Ta en familie som opplever husfarens plutselige dødsfall. Sjokket er til å ta og føle på. Enken prater i ett sett – og ikke alt hun sier er sammenhengende. Alle prester som har gått med sørgebud kjenner denne situasjonen. Det er en slående likhet mellom den sørgendes

ordflom og mediernes dekning av 'dødsbølgen'. Aviser og TV gjentar det ufattelige om og om igjen – med stadig nye innfallsvinkler. De hjelper oss å forstå – eller i hvert fall fordype – det ufattelige. Slik kan 10 helsider i Aftenposten faktisk fungere som nasjonalt sorgarbeid.

(b) For mange år siden fikk en god kollega sjokkmelding fra Danmark: Hans sønn var alvorlig skadd i en trafikkulykke. Vi rundt ham sto som paralysert, og han ropte: 'Men så gjør noe da!' Jeg hører et svar på et slikt rop når tiåringer i Oslo selger GameBoy-spill på gateauksjon til inntekt for flomofre. De – og vi andre – gjør noe; selvsagt fordi vi ønsker å hjelpe, men også fordi vi håper at aktivitet vil bringe hverdagen tilbake. Vi gjør noe og verden virker litt mer normal – eller i hvert fall kan den kanskje bli det. Igjen kan sorgarbeidere bekrefte at dette er en vanlig reaksjon.

(c) Mange prester som har holdt på i noen år har en eller annen gang opplevd å bli kastet på dør etter å ha levert sørgebudskapet. Vantroen, fortvilelsen og harmen hos de etterlatte er så stor at budbæreren for anledningen må gjøre tjeneste som raseriobjekt og «lynvleder». Erfarne sorgarbeidere som så reportasjer fra Thailand kjente igjen reaksjonsmønsteret – og forsto de sørgende så inderlig vel.

Sorg A og Sorg B

Ett poeng er imidlertid viktig: Når ofre og øyenvitner fra India-havet gir intervjuer, taler de om sorgen over egne tap og erfaringer. La oss kalle dette 'Sorg A'. Men hvis jeg har rett i min antakelse, så finnes det i nasjonen Norge også en 'Sorg B'. Den er knyttet til hjelpeløshet i møte med det faktum at livet er så skjørt, til redselen for at den typiske norske tryggheten vakler. Denne 'Sorg B' er i 2005 mer av et sjokkmøte enn hva den ville vært i 1950.

Viktigere er det at sorgen i 2005 har et fattigere nasjonalt språk. For selv Gerhardsen kunne ha kalt et fenomen som tsunamien for 'nasjonens møte med de evige spørsmål'. Men i dag bruker ikke engang Kjell Magne Bondevik et religiøst språk for å tolke nasjonens reaksjoner på katastrofen – i hvert fall ikke i Dagsrevyen. For hvilket nasjonalt samlende språk skulle han bruke?

Her nærmer vi oss poenget. For visst trenger vi mediernes dekning, og flomofrene treng-

er givernes bidrag. Men i det perspektivet vi nå ruller opp, kommer begge til kort på ett viktig punkt: Som nasjonal bearbeidelse av 'Sorg B' har de sin begrensning.

Enhver prest eller psykiater vil fortelle oss at de etterlattes frenetiske behov for å handle ofte må bremses for at de skal få rom til å gi ord til sorgen. Likeledes må den sørgendes ordflom gjerne stilne for dybden i tapet virkelig skal sige inn. Først da blir det mulig å komme videre.

Når avisene for n-te gang forteller fra flommen og TV-reporteren spør hva et flomoffer 'føler', da er det ikke lenger nasjonal sorgbearbeidelse. For å bearbeide 'Sorg B' trenger vi verken å 'gjøre noe' eller å prate mer på tomgang. Det vi trenger, er å la avmakt og fortvilelse synke inn over oss.

Harme i møte med katastrofen er naturlig. Særlig vi nordmenn kan vanskelig tenke oss at det skjer noe slikt uten at en eller annen har ansvar for det. Men denne harmen må få brenne ut og realitetorienteres for å gi sorgen rom. Jeg tror allmennhetenes negative vurdering av mediernes UD-kritikk reflekterer at folk flest hadde større kontakt med det nasjonale sorgarbeidet enn hva mediene hadde.

Lystenningen etter Kong Olav pekte ordløst nettopp på 'de evige spørsmål'. En stille flamme gav forsiktig form til eksistensielle spørsmål. Ordflommen, pengeflommen og kritikken, derimot, transcenderer aldri seg selv. Derfor har vårt nasjonale katastrofe-språk alvorlige problemer med å adressere dybdene i vår 'Sorg B'. I alle mediernes ord og vinklinger kommer vi sørgelig sjelden til det møtet med «de evige spørsmålene» som folk flest likevel så sterkt fornemmer i og bak katastrofen. Derfor er det mye av sublimerert energi i nasjonens reaksjoner på tsunamien, og dette er et viktig poeng når maktapparat og medier nå skal vurderes.

Utfordringen til oss som kirke og teologer er da: har vi noe språk å tilby som kan sette dette sublimale fri? Har vi fortellinger som kunne gi oss grep om sorgen over menneskets maktesløshet og livets skjørhet, ord til redselen for at vårt «norske prosjekt» vil forlise?

Noahs ark tåler ikke en tsunami

Som bibelforsker ville jeg gjerne brukt lang tid på å svare. Anledningen tillater ikke det. I ste-

det skal jeg omtale en enkelt bibelbok. Dessverre må jeg først si noen ord om hva vi ikke kan og bør si.

Særlig Det gamle testamente omtaler mange ganger havet som en truende kaosmakt som ødelegger menneskenes verden (Salme 104:5-9; 89:10-11 osv.). Det ville være fristende enkelt å sammenholde tsunamien med fortellingen om Noahs ark, å si at flodbølgen er uttrykk for Guds straff. En slik lesning skjer med perspektiv så å si fra innsiden av Noahs ark. Vi sitter trygge og tørre inne i arken, mens dommen treffer 'de andre', de som på en eller annen måte 'har fortjent det'. I møte med tsunamien kan vi ikke innta dette inside-perspektivet. For det første har vi alle en umiddelbar og ubendelig sympati med de lidende. Og for det andre, identifiserer vi oss moralsk med det norske prosjektet som er truet av tsunamien. Både i møte med 'Sorg A' og 'Sorg B' er vi derfor denne gangen ubønnhørlig utenfor Noahs ark, ute i det brusende havet, sammen med ofrene.

Derfor er jo hele poenget med fortellingen om Noahs ark at Gud bestemmer seg for å bevare alle mennesker selv om deres tanker er onde like fra ungdommen. Derfor angret Gud og lover at noe slikt aldri skal skje igjen (1 Mos 8:21-22, osv.). Og likevel; 2. juledag skjedde noe liknende igjen! Dermed er vi ikke bare utenfor Noahs ark, vi er faktisk også utenfor fortellingen om Noahs ark. Denne og liknende bibelske fortellinger er ganske enkelt ikke laget for å tåle en tsunami.

Jobs bok; tale og taushet

En bedre bibelsk ressurs er Jobs bok. Dette er en litterært og teologisk mesterverk som vi ikke kommer til bunns i her. I korthet handler den om den fromme og vise Job som mister eiendom, barn og til sist helse. Hans vise venner kommer på besøk, og sammen diskuterer Job og vennene Jobs lidelse. Samtalen tar form av en slags rettssak der påstand etter påstand fremsettes og prøves. Noen utsagn blir tilbakevist i boken selv, andre blir hengende – som mulige eller tenkelige svar på spørsmålet om hvorfor Job måtte lide. Komposisjonen er slik at boken blir et kor av ulike stemmer i kontinuerlig samtale om Jobs ubegripelige lidelse.

Denne komposisjonen viste seg å være

usedvanlig velvalgt: De påfølgende to og et halvt tusen årene drøftet vestlig filosofi igjen og igjen det ondes problem. Filosofene tok opp flere av de løsningene som lanseres av ulike stemmer i Jobs bok: Er det slik at Gud prøver noen mennesker, eller kanskje misliker dem? Er det vår svakhet som mennesker som gjør at vi lider? Er det slik at verden bare må inneholde lidelse? Er Guds hellighet slik at mennesker ikke kan utholde den og er det derfor vi må lide? Disse og andre spørsmål ble diskutert.

De lærde strides om hvordan man skal vurdere filosofenes samtale. Jeg for min del mener at det ikke gis noe intellektuelt tilfredsstillende svar på det ondes problem. Slik jeg ser det, inneholder en og samme posisjon både noe riktig og noe galt på samme tid.

Men i Jobs bok er det også slik at to radikale svar begge blir avvist. Det første svaret er vennenes standard svar: 'Job har sikkert selv gjort noe for å fortjene sin lidelse.' Dette er en parallell til innside-perspektivet i Noah-fortellingen. Svaret forsøker å frita vennene for å ta inn over seg hele tyngden i Jobs lidelse, slik den er beskrevet i boken. Dette svaret blir konstant avvist. Ikke bare tar vennene feil (for Job hadde faktisk ikke gjort noe galt!), men de behandler også Job på en uverdigg måte. Dette siste er i rammen av Jobs bok vel så alvorlig som det første. På samme vis er det helt umulig for oss i dag å si at tsunamien er Guds straff over mennesker eller nasjoner som på en eller annen måte har fortjent det.

Det andre svaret som avvises, er Jobs påstand om at Gud har skapt en verden som er meningsløs og grunnleggende urettferdig. Dette er et svar som underkjenner Gud som skaper, og som i praksis rykker vekk grunnlaget for en sunn tillit til verden og til livet. Når Gud selv endelig kommer til orde mot slutten av boken, er dette det svaret som blir mest energisk imøtegått. Dette vil Gud ikke ha sittende på seg! Og Guds poeng er at verden – når du ser på de store trekkene – nettopp ikke er ond, tilfeldig eller uforutsigbar.

Rettsaken i Jobs bok ender brått. Job blir overveldet av sitt møte med Gud og gir opp hele rettsak-prosjektet:

Jeg har talt om ting jeg ikke forstår,
om det som er så underfullt at jeg ikke kan skjønne det.

Før hadde jeg bare hørt om deg, nå har jeg sett deg med egne øyne.

Derfor tar jeg hvert ord tilbake

og viser min anger i støv og aske. (Job 42:3.5-6)

Her ligger bokens litterære mesterverk. De to radikale posisjonene i samtalen er avvist, men enda mens dialogen om de mindre radikale mulighetene pågår, brytes det hele av. Nå blir det opp til oss lesere å fullføre resonnementene og vurderingene!

Jobs bok har alltid vært en ressurs for mennesker i lidelse. I denne boken har sørgende og syke opplevd at en stemme gir vågale ord til deres bitreste sinne mot Gud, som i Job 16:12-13:

Jeg levde i fred, da ristet han meg, tok meg i nakken og knuste meg. Han satte meg opp som skyteskive, hans piler kom mot meg fra alle kanter.

Nådeløst kløvde han mine nyrer, han lot min galle renne til jorden.

Job skriker seg hes i harme over sin lidelse. Vi kan skrike med, slik vi allerede gjør gjennom mediernes dekning av katastrofen. Men Jobs bok makter å frembære dette skriket uten å absoluttere sine egne fortvilte forsøk på svar:

Jeg har talt om ting jeg ikke forstår... (Job 42:3) Og til sist åpner boken for at det – på tross av Jobs berettigede skrik – samtidig finnes en god Guds verden der ute (Job 38 etc.)

Slik makter boken det kunststykke å gruble over lidelsen og katastrofen uten å fornekte at det også finnes andre dimensjoner i verden. Og til sist vender Job tross alt tilbake til Gud og til livet – og for ham er det virkelig først etter en lang prosess. Men da angstskriket til sist stilnet, viste det seg at Gud fortsatt var der, at Job fortsatt var i stand å feste lit til verden, til livet, til Gud. Job *forventet* en Gud som garanterte hans trygghet og ellers oppførte seg ryddig og pent – en A4-Gud. Han *erfarte* en Gud som av uforståelige årsaker ikke i hvert fall ikke forhindret at Job led. Job erfarte også at denne guden møtte ham i stormen – og i stillheten etterpå. Når skriket ble til taushet, var Job fortsatt i en posisjon hvor han kunne se Gud og livet inn i hvitøyet.

Som nasjon kan vi lære av Jobs bok: Lidelsen er altopplukende, men den er dog ikke hele virkeligheten. Fem millioner mennesker lider i

Det indiske hav. Ytterligere 26 millioner lever på livets yttergrense i andre deler av verden. Hundrevis av norske familier er berørt av katastrofen, og minst like mange er berørt av dette årets trafikkulykker. Alt dette er forferdelig! Men samtidig lever rundt 6 milliarder mennesker som alle så inderlig vel kjenner forskjell på godt og vondt, og som med sine liv og sin hverdag bekrefter at det gode er godt. Dette er mennesker som vet å hegne om de gledene tilværelsen gir, som takker sin skaper for livet. La oss for all del gi redslene ord; vågale ord. La oss samtidig huske at liv, livsvilje, håp og mot tross alt er sterkere krefter i verden og i menneskehetens liv – også etter 2. juledag 2004, eller kanskje nettopp nå.

På dette punktet gir den kristne grunnfortellingen støtte og dybde til denne livets dynamikk som er bygget inn i oss alle. Jesus led selv døden, og han oppsto. Han gir ikke bare 'ansikt' men endog 'kropp' til menneskehe-

tens innebygde verdikompass mellom polene liv og død. Første juledag feiret vi at Livets Herre kom nær i en fattig stall i Betlehem. Så må vi kunne tro at Jesus på andre juledag var nær også i en fattig hytte i Banda Aceh. For det er dette som er den kristne guddommens innerste karakter og hemmelighet: Da jeg skrek, skrek Han sammen med meg; da vi led, led han for oss; da vi døde, døde han først.

Teologi i tsunamien? Det er å ta min lidende neste i hånden, hva enten hun er norsk eller indonesisk, se henne inn i øynene og si; jeg er like forskrekket over katastrofen som du er, og det er min Herre Jesus også. La oss gå sammen inn til livet igjen – men i ditt tempo, søster.

1 Kortforelesning ved semesteråpningen, Det teologiske Menighetsfakultet, 13 januar 2005, lett bearbejdet for trykk.

Nyhett fra Luther Forlag

Patrick Sookhdeo

DEN KRISTNE LOMMEGUIDE TIL ISLAM

Kr 138,-

Denne fascinerende lille boken gir en oversikt over islams troslære og praksis for å hjelpe kristne til å dele sin tro med muslimske venner og naboer på en god og tillitsvekkende måte.

Forord og aktuelt kapittel om islamismen av Bjorn A. Wegge, Norsk Misjon i Øst.

Luther Forlag

Besok oss på: www.lutherforlag.no

Opplysningsvesenets fond og kirken

AV SIGURD RØISELAND

Koblingen mellom kirken og Opplysningsvesenets fond, OVF, synes jeg blir stadig mer problematisk sett fra kirkens side. Fondet synes mer og mer å styre etter markedsøkonomiske prinsipper som er på kollisjonskurs med de etiske holdninger vi prester gjerne forsøker å formidle.

Jeg tenker da i første rekke på den grådighetskultur som kommer til uttrykk gjennom de senere års voldsomme økninger av festeavgiftene. Innenfor mitt nærområde har Skien kommune opplevd sjokkerende ting i så måte. For en 12 mål stor minnelund ble avgiften økt fra kr 727 til kr 175.450 i året! «Helt hårrørende å skulle tjene penger på falne, de som ofret livet for fedrelandet.» sa ordfører Andersen. «Kirkefondet er grådig og kynisk,» sa en annen kjent person. Og reaksjonene var så sterke at direktør Egil K. Sundbye i OVF tok selvkritikk, beklaget og sa at fondet hadde begått en feil og at kravet ville bli redusert betydelig. Men fremdeles er kravet altfor høyt til at kommunen kan akseptere det. Og nå før jul kom et nytt krav fra OVF. Da gjaldt det 1,3 mål av tomta som Gjerpen barneskole står på. Ny avgift var kr 20.735 mot tidligere kr 1.056. En økning på 1.963 prosent!

Det er lite hyggelig for kirken å bli koblet sammen med slike holdninger. For selv om OVF er et statlig fond som Stortinget legger føringene for, så blir fondet både i media og folks bevissthet kalt for «kirkefondet» og sett på som en del av den kirkelige struktur.

Også når det gjelder forvaltningen av prestegårdene synes det å være markedskreftene som har overtatt styringen. Jeg tenker i denne forbindelse på boligene. Mange av disse er

store og flotte gamle bygninger som representerer store kulturelle og lokalhistoriske verdier. Så selv om de ikke alltid egner seg til presteboliger i vår tid, så burde det være en selvfølge at det offentlige prøvde å bevare disse bygningene for allmennheten i lokalsamfunnet. Og jeg mener at OVF burde føle et stort ansvar i så måte når de velger å selge en bolig. Men det synes ikke å være tilfelle. Igjen refererer jeg til mitt nærmiljø: Den gamle prestegården i Bø skal selges etter å ha vært prestebolig gjennom mangfoldige generasjoner. En flott bygning som ligger helt sentralt i Bø sentrum og rommer mye lokalhistorie. – Men bygningen skal altså selges, og det på det åpne boligmarkedet og til beste pris. At en gruppe ildsjeler prøver å finne en løsning som kan knytte prestegården til museet i bygda, synes ikke å interessere OVF synderlig. Her synes det å være markedskreftene som skal råde.

Etter min mening er dagens holdninger og praksis i OVF i ferd med å bli en belastning for kirken. Og jeg synes kirkelige organer burde si klart ifra om dette.

SØNDAGSTEKSTEN

Sjur Isaksen, Kurt Hjemdal og Astrid Sætrang Morvik

Maria Budskapsdag

13.03.05

Luk 1,26–38

Jes 7,10–14; Rom 8,1–4

I lykkelige omstendigheter?

Bærer jeg et nytt liv i mitt indre? Med spenning og et vidt spekter av følelser har kvinner til alle tider stilt seg dette spørsmålet. Noen med etterlengtet glede, noen med kalkulert tilfredshet, noen med stor overraskelse, noen med dyp angst og fortvilelse. Noen med nære og medlevende menn, noen med menn i bakgrunnen, noen med menn som forsvant.

Det er sjelden graviditeter bebudes av engler. Langt vanligere er det at en lege eller en test fra apoteket formidler budskapet om glede/fortvilelse. Ikke alle unnfangelsesbekreftelser er lykkelige: Det er for stort! Jeg er for liten! Det var ikke sånn jeg ville bli mor! Det var ikke nå jeg ville bli mor!

Bærer jeg et nytt liv i mitt indre? Er det mulig? Vi vet ikke all verdens om Marias reaksjon på bebudelsen. Undringen og den fromme underkastelse er referert av Lukas. Men trolig var det mer som raste rundt i den svært unge kvinnens tanker og følelser: Det er for stort! Jeg er for liten! Det var ikke sånn jeg ville bli mor! Det var ikke nå jeg ville bli mor!

Det største underet

Ingen tenker på jul i mars. Men denne søndagen får vi påminnelsen: Julia er bare et svangerskap unna. Og når tiden er inne, er barnet ute. Sånn er det. Fødselen er et stort under, men det er tross alt et under som av nødven-

dighet tvinger seg fram på grunn av forutgående hendelser. Det største underet skjer i andre enden: at livet blir til. Slik er enhver unnfangelse et under. Men i særdeleshet gjelder det Marias unnfangelse. Det rareste, og vanskeligste av alle under: Gud blir menneske. Skaperen blir til det skapte. Dette største underet var det Maria som ble utvalgt til å bære fram.

Tekst og budskap

v.26: *Når skjedde det?* Gabriel hadde et travelt år. Fortellingen om Marias bebudelse har sin parallell i Sakarjas opplevelse ved røkelsesalteret i tempelet et drøyt halvår tidligere (v.5–25). For Elisabeth og Sakarja var situasjonen annerledes. De var barnløse og tilrårkomne. Engelen budskap til Sakarja skrubbet seg mot den naturlige tanken at det var for seint, engelen budskap til Maria skrubbet seg mot den naturlige tanken at det var for tidlig. Disse mødrene som allerede var i slekt, blir knyttet sammen med nye bånd, vevet av en engel.

v.27: *Hvem får englebesøk?* Hva var Marias status da engelen kom? Hun var en ung, ugift kvinne, jomfru (parthenos) og hun var trolovet med Josef, en sivil status som juridisk sett lå tett opp til ekteskap. Likevel var ikke Maria ført hjem til Josef og deres seksuelle samliv hadde ikke begynt. Hun reagerer heller ikke med skam, men med undring på engelen budskap.

v.31–33: *Hva skal skje?* Et nytt liv skal bli til! Et barn skal bli født! Ikke et hvilket som helst liv, men Han som var fra begynnelsen av. Innholdet i budskapet til Maria var nært knyttet til Messias-forestillinger i GT. De messianske tit-

lene som engelen presenterte var velkjente: «Den Høyeses sønn» (Sal 2,7 og 2.Sam 7,12ff), «konge over Jakobs ætt» (2.Mos 19,3) Det som skulle skje skulle oppfylle skriftene. Maria settes inn i en evig, frelseshistorisk sammenheng, som Theotokos, Gudføderneske.

v.34-35: *Hvordan skal det skje?* Den moderne tabloide versjonen av Marias reaksjon ville vel se slik ut: «MARIA REAGERER MED SJOKK OG VANTRO.» Men det eneste som beskrives er en spørrende undring. Hvordan skal dette gå til? Jomfrufødselen knytter til Jes 7,14, profetien som er lesetekst på denne dagen. «eperchomai» finner vi igjen også i pinsedagsberetningen, og vitner om en annerledes unnfangelse og et annerledes barn. Jomfrufødselen som dogme bekjenner vi i vårt credo hver søndag. En diskusjon om dogmets nødvendighet eller anstøt lar jeg ligge. Men kanskje er det noen ganger slik at det er lettere å bære fram et under enn det er å tro på det? Som prest i kirken bærer jeg fram under stadig vekk, hellige ord, vin og brød. Men de er oftest ledsaget av skrøpelige mottakelsesapparater både hos meg selv og hos de jeg deler underet med. Det kan ha vært slik for Maria også. Var hun et menneske, så kjente hun trolig også tvilen og uroen, da han vokste opp, da hun sto under hans kors en mannsalder senere.

Ellers bærer Maria Budskapsdag i seg mange muligheter til å nærme seg en av Bibelsens aller mest sentrale skikkelser på mange og nye måter. Det er jo en grunn til Marias enestaende stilling i vår moderkirke. Og når vi kastet ut Mariadyrkelsen, kan det jo hende at vi kastet ut mer i samme slengen, som vi med fordel kunne beholdt. Gledelig er det i hvert fall at vi, takket være Eivind Skeie, har nye og gode Mariasalmer i NOS 118, 119.

NOS 1, Folkefrelsar passer også godt på denne dagen.

Prekenskisser

1. Maria – et forbilde.

- *I lydighet.* Maria bøyer seg i lydighet. Hun ser Gud i det hun ser. Hun hører Gud i det hun hører. Gjør vi?
- *I lidelse.* Hun måtte ikke bare føde under tvilsomme omstendigheter. Hun måtte også flykte til Egypt, tåle spott og forfø-

gelse, følge sin sønn, stå under hans kors.

- *I lovsang.* «Vi synger med Maria vår store glede ut, til han som ga oss Jesus, til himlens høye Gud!»

2. Englebudskapet:

- *Du skal få et Barn.* Vi kan bare et stykke på vei forestille oss hvordan det var å få et barn som det var så vanskelig å gjøre rede for. Men Maria bøyer seg for underet og jula er bare et svangerskap unna.
- *Du skal få en Frelser.* Maria skjønnte at barnet var Frelseren. Hun både fikk ham og bar ham frem. Vi får han også og tar imot i tro.
- *Du skal få en Herre.* Maria stilte seg til disposisjon. Ingen av oss behøver noen gang siden å føde Frelseren. Men vi er kalt av den samme gode Herre.

3. Guds avgjørende berøring

- *En kvinne.* Berøringen starter med en kvinne. Når Gud skal komme helt nær som velger Gud en kvinne til å formidle ankomsten. Når Gud blir menneske må Gud fødes – av en kvinne. «Folkefrelsar til oss kom, fødd av møy i armodsdom.»
- *Et barn.* Berøringen fortsetter med et barn. Maria var ikke hovedsaken. Barnet *har* ikke mange navn. Barnet *er* mange navn. Jesus *er* «den som frelser», Jesus *er* «Gud med oss» Mange sier de har Gud med seg. Bare Jesus *er* «Gud med oss»
- *Et tegn.* Mange ber om tegn. Men tegnene er oppskrytt, sier Jesus: Jeg er selv tegnet. Og tegnet er blitt vårt: «Jeg tegner deg med det hellige korsets tegn, til et vitnesbyrd om at du skal tilhøre den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus og tro på han.»

Lykke til!

SJUR ISAKSEN
sokneprest i Rælingen

Palmesøndag

20. mars 2005

Prekatekst: Joh 12,1–13

Sak 9,9–10; Fil 2,5–11

Salvet til å være den lidende Messias

Inngang

Første søndag i advent står gleden og hyllesten i sentrum når vi møter Jesus på vei inn i Jerusalem, Matt 21,1–9. Det er kongen som kommer til sitt folk. Palmesøndag har en helt annen stemning. Den rommer både glede og smerte og i Johannes-evangeliets beretning fra denne dagen blir preget av smerte ganske fremtredende. Vi møter den jublende folke-masse, men før det skjer har smertens tone møtt oss så sterkt at vemodet kaster sine lange skygger over Jesu inntog.

To ganger har jeg fått lov å oppleve Palmesøndag i Jerusalem. Begge gangene har jeg deltatt i den store prosesjonen som vandrer i Jesu spor ned over Oljeberget, over Kedronbekken og opp til Jerusalem. Det tilhører noen av de beste minner fra turer til Det hellige land. Å være en del av folketoget på denne siden av oppstandelsen tar ikke bort vemodet, men understreker gleden veldig sterkt. Han som døde, stod opp igjen og lever. Men for disiplene og for Jesus selv må opplevelsen der og da ha vært merkelig sammensatt. Han stod frem som Messias, frelserkongen, denne søndagen, men var altså Messias på lidelsens vei til døden – for oss.

Teksten

Slik teksten møter oss har allerede formen tonet Jesu inntog kraftig ned. Første og lengste del av teksten handler ikke om Jesu inntog i Jerusalem, men om Marias salving av hans føtter under måltidet i Betania, 12,1–8. Så følger et kort avsnitt om de jødiske ledernes beslutning om også å få Lasarus av veien, v 9–11. Og først helt til sist i teksten fortelles meget kort om selve inntoget, v 12–13. Tyngdepunktet ligger tydelig nok i tekstens første del om beredelsen av Jesus til den død som venter ham.

Kapittelinnledningen kunne like gjerne ha vært mellom 11,54 og 55. Avsnittet 11,55–59 står som en innledning til vår tekst. De som

har satt opp vårt tekstavsnitt som tekst til Palmesøndag, har åpenbart bevisst villet understreke første del av teksten for beretningen brytes av etter 12,13 mens den naturlige avslutning først følger etter v 16.

Både Matteus og Markus forteller at Jesus ble salvet, men de plasserer salvingen etter inntoget i Jerusalem, Matt 26,6–13; Mark 14,3–9. Hos dem skjer den i Simon den spedalskes hus. Johannes nevner bare at den skjer i Betania. Synoptikerne forteller ikke hvem kvinnen som salver Jesus, er. Og de nevner at hun salver Jesu hode, mens Johannes nevner at hun salver Jesu føtter.

Også Lukas har en beretning om salving, 7,36–50. Men det er så store forskjeller mellom hans beretning og de andre tre evangelisters beretning at det er naturlig å regne med at det er to forskjellige begivenheter det er tale om selv om det på et par punkter er sammenfall mellom Lukas og Johannes fortelling: Begge forteller at det er føttene som salves og at kvinnen tørker føttene med håret sitt.

Etter oppvekkelsen av Lasarus har Jesus trukket seg tilbake til den andre siden av Jordan på grunn av ledernes planer om å rydde ham av veien. Nå vender han altså tilbake. Seks dager før påske: Når det gjelder tidfestingen synes det å være uoverensstemmelse mellom synoptikerne og Johannes. Fortolkere har forskjellige løsningsforsøk og jeg henviser til dem for nærmere utgreiing av dag og tid.

Med tanke på oppvekkelsen av Lasarus er det ikke rart at man vil feire Jesus med et måltid. De tre søsknene som er kjent fra kap 11, er til stede. Og de to søstrenes roller svarer godt til det bilde Lukas har tegnet av dem, Luk 10,38–42. Marta tjener ved bordet, Maria tilber. Nardussalven ble utvunnet av en plante som vokser i det nordlige India og var meget kostbar. Et pund salve var mye og det er ikke rart at duften fyller hele huset. Det understreker det overveldende i hennes gave. Sett sammen med beretningen om fotvaskingen i kap 13 fremstår også det store i Marias handling: Ingen av disiplene kunne tenke seg å vaske de andres føtter. Maria salver ubedt Jesu føtter og blir stående som et forbilde på tro og ydmykhet. At det er snakk om et helt uvanlig offer fra Marias side fremgår dels av summen salven beregnes til. 300 denarer var en årslønn for en

vanlig dagarbeider, en svimlende sum. (Etter dagens forhold hos oss ville det vel tilsvare et sted mellom 230.000 og 300.000 kroner!!!) Dels av at hun løser håret i offentlighet og bruker det til å tørke en manns føtter. Det ble ansett for å være uanstendig og må ha virket sjokkerende på de som var til stede.

Synoptikerne forteller at disiplene reagerte. Johannes navngir Judas som den fremste i kritikken mot Maria og angir også grunnen. Judas gjemmer seg bak en from maske – hensynet til de fattige, men Johannes avslører ham: Det er trangen til selv å overta disse pengene som motiverer hans kritikk.

Jesus tar kvinnen i forsvar: Hun har gjort det rette i lys av det som forestår. Hvorvidt Maria har vært bevisst at hun salvet Jesus med tanke på hans død er vel heller usikkert, men enten hun er klar over det eller ikke, er det det hun har gjort. Salvingen blir en tegnhandling om peker mot det som forestår. Jesu ord sier noe om hans selvbevissthet: Han er verd det beste Maria kan gi. Fra evangeliene vet vi at Jesus hadde omsorg for de fattige, men i denne situasjon bekrefter Jesus Maria. Det er stadig anledning til å gi til de fattige, men ganske snart vil det være umulig å salve Jesus, jfr. kvinnene som kom til graven med salver påskemorgen, Mark 16,1. De kom for sent.

Ryktet om Jesu nærvær spres fort blant de mange pilegrimer som er kommet for å feire påske i Jerusalem. Nå strømmer de til for å se både Jesus og han som ble vakt opp fra døde, Lasarus. Oppmerksomheten gjør det jødiske lederskap enda mer desperat. De må se å kvitte seg med både Jesus og Lasarus før alle kommer til tro på Jesus.

Neste dag bryter Jesus opp for å dra inn i Jerusalem og da det ryktes drar folkemengden ut for å møte ham. De hilser ham som den ventede frelserkonge med ordene fra Salme 118,25-26. Han som kommer i Herrens navn er Herrens representant, uten tvil en henspilning på Messias. Og Johannes understreker det i neste setning som ikke finnes i Salme 118: Han som er Israels konge. Den tid da Jesus demper slike antydninger og drar seg unna er forbi. Nå står han åpent frem med de følger det får.

Bruken av palmegrener i forbindelse med hyllest var kjent fra Makkabeerne og palme-

grener ble også brukt under Løvhyttefesten. Bare Johannes nevner dem. Hos synoptikerne nevnes at de la kapper og avskårne grener på veien der Jesus skulle komme.

Prekenen

Palmesøndag er inngangen til den stille uke og påske. Dagen slår an tonen for det som følger. Jesus er vendt tilbake fra Øst-Jordan og vet hva som venter ham. Han feires i Betania, han tilbes av Maria og hylles av folket. Samtidig opplever han at Judas reagerer på Marias tilbedelse og vet at folkets ledere er ute etter å ta ham. Jeg ser for meg at han gleder seg over Marias handling, men gleden er blandet med dypt vemod. Han salves og er Messias, men det er på lidelsens vei. Inntogets triumf er samtidig en provokasjon som innebærer korset.

Prekenen må ha sitt sentrum i den velsignede som kommer i Herrens navn, han som er Israels konge: «Se, hvor nu Jesus treder...» Og han gjør det for oss. Uten korsets død ingen forsoning, ingen frelse. Villig går han veien til døden og snakker allerede om sin begravelse og sitt fravær. Jesu død er ingen misforståelse eller ulykke. I Joh 1,29 forkynte Døperen ham som Guds Lam som bærer verdens synd. Nå er det rett for ordet får sin fulle oppfyllelse.

Teksten understreker hvor stor Jesus er. Og i en tid da forsoningen, Jesu offer for våre synder som den eneste vei til fred med Gud, ofte synes å ha svak plass i forkynnelsen, er det viktig å løfte denne grunnleggende sannhet frem. Her henger til sist alt. Så fortapte er vi at uten Jesu selvhengivelse som sonoffer er vi uten håp. Går det an å snakke om det til dagens mennesker? I en tid med så mange relasjonsbrudd og så mange som betaler en dyr pris for å forsøke å bygge bro, i de nære relasjoner og i de internasjonale, vet våre tilhørere noe om at forsoning aldri er gratis.

Jesus er i sentrum, men rundt ham finnes det et spennende galleri av mennesker som møter ham vidt forskjellig. Noen møter ham med tilbedelse og hyllest. Andre ønsker ham bare av veien og har ikke sans for hyllesten av ham. Med bakgrunn i dette er det naturlig å spørre: Hvordan stiller du deg til Jesus? Hva betyr han for deg?

For Maria var han uendelig mye verd. Hun var parat til å gi ham det beste og dyreste hun

hadde – uten å tenke på omkostningene og den kritikken dette kunne skape mot henne. Hun må ha sett og hørt noe som gjorde det klart for henne: Han er verd alt.

Vi kjenner ikke Maria godt nok til å se til bunns i dette, men så mye forstår vi ut fra det Lukas og Johannes forteller at hun hadde sans for det Jesus forkynte, og at hun må ha vært uendelig takknemlig fordi han hadde gitt henne og Marta Lasarus tilbake. Han hadde virkelig bekræftet seg som Oppstandelsen og Livet for dem. Hvordan kunne hun annet enn gi ham takk på den måten som var mulig for henne?

Kontrasten til Maria er Judas, disippelen som åpenbart ikke har forstått hvem Jesus er og er parat til å selge ham for 30 sølvpenger. Så nær og likevel så fjern. Akk, det går an også i dag å tilhøre disippelflokken uten å ha sett Jesu storhet og i neste omgang vende ham ryggen.

Det er påske om noen dager. Palmesøndag stiller spørsmålet om hvem Jesus er for oss.

Han har gitt alt for at vi skal få leve. Er det blitt så selvfølgelig for oss at vi har mistet undringen, tilbedelsen? Eller lever den hos oss? Her får hver enkelt prøve seg selv.

Jeg husker faren som kjøpte sin sønn til Bibelskolen der sønnen skulle være elev et år. Han gav tydelig uttrykk for at han syntes dette var bortkastet. Sønnen kunne da ha gjort noe fornuftig. Eller det unge misjonærparet som møtte bemerkningene om hvor tåpelig det var å reise ut: Kaste seg selv og livet sitt bort på den måten – og så de som var så godt utrustet evnemessig.

Det er mange som Judas som synes de kunne ha brukt kreftene mer fornuftig, mennesker som bare var opptatt av kortsiktig vinning og egen fortjeneste. Palmesøndag gir oss en kraftig påminnelse om hva som virkelig betyr noe i tilværelsen: «Om jeg hadde alt, men ikke Jesus, hva var det å stole på?»

Forslag til disposisjon

1. Jesus på vei mot døden for oss
2. Hvordan stiller du deg til ham?
3. Han er verd ditt beste

KURT HJEMDAL
Sokneprest i Kråkstad

Skjærtorsdag

24. mars 2005

Prekentekest: Matt 26,17–29

2 Mos 12,3–8.11; 1 Kor 10,16–17

Brødet og legemet

De fløt som blæretang i strandkanten. Vi måtte se to ganger før vi skjønnte at det ikke var tang og tare vi så, men druknede kropp. Mennesker. Tett i tett som blærer på vannet.

«Kast ditt brød på vannet» sier Forkynneren (11,1). Jeg har aldri skjønnet hva dette ordet betyr, men det var disse ordene om brødet på vannet som kom til meg da jeg forsto at det ikke var blæretang som lå der og fløt. For en sløsing! Så mange kropp, så mange liv kastet og ødelagt. Hva skal det være godt for? På skjærtorsdag kommer assosiasjonen på nytt, for da kobler Jesus brødet med legemet. Det er hans legeme som skal brytes, sløses vekk, destrueres. Har det mening, kan det rettferdiggjøres? Finner vi en sammenheng mellom de mange legemer som er sløst vekk i historiens løp, og det ene som ble ødelagt for alle?

Legemet i bibelen

Denne gangen vil jeg tematisere prekenen og ta utgangspunkt i et begrep, nemlig 'legemet.' Vers 26: Mens de holdt måltid, tok Jesus eg brød, takket, brøt det, gav disiplene og sa: «Ta dette og et det. Dette er mitt legeme.» Nattden er et fenomen som har røtter helt tilbake til brødsbrytelsen i forbindelse med Exodens. I fellesskapet rundt måltidet blir noen av de mest grunnleggende ritene i jødedom og kristendom til. Her tas elementer fra måltidet; kjøtt, brød og vin, og ilegges frelsende egenskaper. Fenomenet er verdt litt ettertanke: Hvorfor er det blitt slik? Hvorfor valgte Gud å knytte sine løfter til disse elementene? Har det betydning for det jødiske/ kristne syn på livet? Får det konsekvensen for vår forvaltning av jordens ressurser og vår behandling av medmennesker?

I det følgende løfter jeg fram noen sentrale hendelser og temaer i frelseshistorien. Som tråder i en vev er de med på å gi farge og struktur til bildet av Jesus i det han bryter brødet:

Legemet i GT

Det hebraiske ordet *basar* brukes i betydning-

en kjøtt og kropp, men også i betydning menneske, person. *Basar* er ikke noe man har, men noe man er.

Ett kjød: I skapelsesberetningen får mann og kvinne beskjed om å bli ett kjød (*ehad basar*), ett legeme. Sammensmeltingen av kroppene innebærer mer enn fysisk forening, nemlig også full identifikasjon og felles mål for livet, slik NT bekrefter (Ef 5,28), og også enkelte jødiske rabbinere på Jesu tid (Midrash *Rabba Genesis 1*).

Kjøttet i pakt slutningen: Et dyr ble skåret opp i deler og Gud gikk mellom delene. Gud binder sine løfter til Abraham til disse kjøttstykkene.

Ofringen av Isak: Gud tester ut Abrahams lydighet ved å se om han er villig til å ofre sin egen sønn, eg. sitt eget kjøtt og fremtid, dvs. det tallrike folk han var lovet å skulle bli. Her ser vi klart at det ene mennesket, den ene kroppen, har betydning langt ut over seg selv. I denne ene ligger håpet om en fremtid.

Legemet i NT

Det hebraiske *basar* oversettes på gresk til *sarx*.

Ett kjød: Jesus forkastet en tenkning og en praksis rundt ekteskap og skilsmisse som han anså som hjerteløs (Matt 19,6). Han griper tilbake til budet om å være ett kjød (*mia sarx*); en pakt mellom likeverdige parter basert på kjærlighet, tillit og varighet mm.

Brødunderet: Brødet velsignes, brytes, og deles ut til folket. Deretter samles det som er til overs inn igjen. Ikke noe av det velsignede brødet blir kastet.

Nattverden: Jesus velsigner brødet og bryter det. Han sier det er hans legeme. I denne handlingen viser han til sitt eget offer. Så langt er han villig til å gå for å redde det folket Gud har utvalgt og den menneskehet Gud har gitt opphavet til. Det er en handling i kjærlighet.

Den kristne menighet som Kristi legeme: Som lemmer på legemet er vi for det første føyd sammen med Kristus på godt og ondt. For det andre er vi alle like nødvendige, og vi tar del i hverandres glede og sorger (1 Kor 12,12).

Kjærligheten og legemet: Mannen skal elske konen sin som sitt eget legeme, på samme måte som Kristus elsket kirken og gav seg selv for den (Ef 5,25ff). Hva er kjærlighet? Den

viser seg i konkrete handlinger av omsorg, offervilje og viljen til å bryte opp fra det kjente for å binde seg til det ukjente (v.31, jf. 1 Mos 2,24).

Legemets oppstandelse: Uten Kristi oppstandelse er vår tro meningsløs, for da står heller ikke vi opp fra de døde (1 Kor 15).

Legemet i Hellenismen

Platons filosofiskole ble grunnlagt i år 387 og besto i 900 år. At hans filosofi har påvirket så vel tenkemåte som praksis i den hellenistiske verden, må vi ta for gitt. Platonismen hadde som kjent ikke høye tanker om kroppens verdi, men sex var man opptatt av den gangen også: «Elskerinnen har vi for vår fornøyles skyld, medhustruen for vår daglige forpleining, ektehustruen for å avle rettmessige barn og for å ha en pålitelig husholderske i hjemmet,» får vi opplyst fra en attisk rettsale fra 300-t. f. Kr. Der kroppen nedvurderes, åpnes det opp for misbruk og undertrykkelse. Paulus kommenterer sin hellenistiske samtid slik: «Dere skal holde dere borte fra hor; enhver skal vite å vinne seg sin egen hustru i hellighet og ære, ikke i sanselig begjær som hedningene...» (1 Tess 4,3-5.)

Skjærtorsdag – en preken

Tenk at vår frelse er knyttet til ofringen av et menneske! Hvorfor denne sløsing med liv? Kan det være nødvendig? Den bibelske frelseshistorien tar stadig i bruk konkrete «virkemidler» som ofringer av dyr, slaktning av lam og baking av brød. Vi hører om rituell bruk av mat, men vi får også ritualer knyttet til hverdagslige handlinger som vasking av føtter og vasking av hele kroppen (dåp). Disse handlingene går som en rød tråd gjennom hele åpenbaringshistorien. Derfor er det ikke å undres over at Jesus tar i bruk de konkrete virkemidlene også når han skal forklare sin egen betydning i historien. Men har vi her å gjøre med mer enn pedagogiske virkemidler? Kunne vi klart oss uten virkemidlene, men hatt en kirke og en religion fundert på tankebygninger? Med denne spørsmålsstillingen er vi rett inne i vår sakramentsforståelse. I prekenen på skjærtorsdag ønsker jeg å tenke høyt nettopp omkring sammenhengen mellom en konkret forståelse av sakramentene og synet på mennesket.

Jeg holdt på å komme med den forslitte frasen at «vi lever i en tid hvor menneskeverdet ikke står høyt i kurs,» men det ville være å antyde at det er noe spesielt med vår tid. Det er det ikke. Sløsing med menneskeliv har alltid vært kolossal, fra naturens side og fra menneskets side. Det er virkelig bare de sterkeste som overlever. Parallelt med denne bestialitetens historie har Gud kjempet sin kamp for å frelse og redde enkeltmennesker og folkeslag. I GT finner vi nydelig tekster om menneskets verdi (salme 8) side om side med beretninger om nedslaktning av tusener. Så kommer Jesus som den endelige redningsmann, sønnen til vingårdens herre (Matt 21,33ff), for å bringe rett og rettferdighet inn i verden igjen. Også han blir slaktet. Meningsløst?

Fortellingen om Jesu offerdød er sterk og har helt klare pedagogiske fortrinn: Den er lett å huske, den griper oss, og den innbyr til viderefortelling. Vi er jo så fokusert på enkelt-skjebner, vi mennesker, og her var det en som virkelig måtte tåle en trøkk. Urettferdig var det også! En super fortelling som går rett hjem hos det store publikum. Men bortsett fra at det var en bra fortelling som raskt vandret kloden rundt, var Gud virkelig nødt til å frelse menneskeheten på en så blodig og brutal måte? Var det ikke nok med «kjærlighetens gjenska-permak» jf. Bjørnson?

Kristendommen er for enkle mennesker. Paulus legger stor vekt på hvor enkle vi er, vi som tror på den korsfestede Jesus Kristus. For jøder er dette anstøtelig og for grekere er det uforstand (1 Kor 1, 23). I en hellenistisk verden kjempet Paulus en hard kamp for å vinne fram med budskapet om en korsfestet Herre. Det mennesket som er knust er ikke mye overbevisende som Gud, ei heller som menneske.

Vi skal kjempe en hard kamp i dag også, og kampen kjempes på to fronter samtidig:

Kampen om menneskeverdet: Vi er skapt i Guds bilde. Vi er kropp. Gud er også kropp. Gud gir oss og våre kroppar verdi ved sin totale identifikasjon med oss: Han blir selv kropp.

Som menneske i menneskekropp tar han på seg Guds vrede over menneskets ondskap. Konkret smerte bæres av en virkelig kropp. Like virkelig som vanlige menneskers smerte, er Guds smerte. Hans hjerte rives i to, forhenget i templet revner, og i samme stund

åpnes veien til det aller helligste. Den totale identifikasjon mellom Gud og mennesker. Kom, for alt er gjort!

Kampen om troen: Hvordan vi forstår sakramentene er avgjørende for vår forståelse av troens innhold og konsekvens. Vi snakker om mysteriet kjærlighet, jf. Ef 5,32f, og på hvilken måte kjærligheten blir synlig i verden. Det er avgjørende at sakramentene forstås som Guds kjærlighetshandling til oss. Her er ikke symbolikk, her er ikke tegn, her er virkelig næring, omsorg og pleie. Maten skal gjøre oss mette på frelse! For vår tro er ikke en tankebygning, men en reaksjon på kjærlighet. Den gir seg ikke utslag i tomme ord, men i handling! Tar vi imot Kristus, tar vi imot alle, og det vi gjør mot de minste, gjør vi mot Kristus.

Til sist: Vi har ikke bare et livssyn som gir livstolkning, det vi har er en den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus som pant på vår egen legemlige oppstandelse og evig liv. Her og nå samler han alle oss som var splittet og spredt, knust og ødelagte (S97.121). Rundt bordet forener han oss og smelter sammen med oss i ett legeme. Slik tar han bolig midt iblant oss og blir vår virkelighet.

Til gudstjenesten

Skjærtorsdag kan tas på alvor ved å feire agapemåltid i kirken torsdag kveld. Slik har vi gjort det i vår menighet: Samlingen starter i kirkerommet med tekster, tale og sang. Deretter går vi til menighetssalen hvor det er dekket langbord med druer, brød, ost og kirkevin. Før vi setter oss, vasker diakonen og presten hendene til hver enkelt. Deretter spiser vi sammen og synger salmer innimellom. På slutten av måltidet går vi over i nattverdsliturgien (liturgi: Nattverdsgudstjeneste utenom høy-messen fra punkt 9 s. 283) og feirer nattverd ved bordet med ordentlig brød og vin som sendes rundt.

Velbekomme!

ASTRID SÆTRANG MORVIK
kapellan i Lunner

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

LEDIGE STILLINGER

Oslo bispedømme

Sokneprest i Østre Aker prosti med Høybråten sokn som tjenestested

Soknepresten vil også gjøre tjeneste i Ellingsrud og øvrige nærliggende sokn.

Høybråten menighet ligger øverst i Groruddalen, hovedsakelig i Stovner bydel, har menighetsgrenser til Furuset, Ellingsrud og Stovner menigheter og preges av etablert småhusbebyggelse og noe nyere blokkbebyggelse.

Folketallet ligger i overkant av 8000, hvorav om lag 5800 er medlemmer av Den norske kirke. Mange unge familier med tilknytning til Høybråten søker tilbake til stedet de selv vokste opp. Det oppleves parallelt en tilflytting av familier med bakgrunn fra andre deler av verden. Dette gjør Høybråten til et spennende flerkulturelt område. Barnekullene er økende.

Høybråten kirke som er prekenstedet, ligger vakkert til på Høybråten gravlund. Her avholdes gudstjenester på alle søn- og helligdager og åpen kirke med liturgisk andakt tirsdager kl.12.00. Kirken er bygget i 1932 og har om lag 170 sitteplasser. Størelsen gir særlige utfordringer for feiring av større høytidsdager og kirkelige seremonier.

Ved Høybråten kirke ligger et helt nytt menighetshus med moderne og funksjonelle kontorer for alle ansatte, samt menighetssal i underetasjen til bruk for lokalmiljøet.

I menigheten ligger det 2 barneskoler (Haugen grendeskole og Høybråten barneskole) og 2 ungdomskoler (Haugen ungdomsskole og Stasjonsfjellet ungdomsskole). Menigheten har god kontakt med skolene og særlig i tilknytning

til skolegudstjenester før jul. I tillegg ligger det rundt 10 barnehager og barneparken innenfor menighetens grenser. I menigheten ligger 3 institusjoner for psykisk utviklingshemmede. De nærmeste sykehjemmene ligger på Furuset og Stovner. Disse har egen prestedtjeneste.

Kirken er en sentral del av den lokale kulturen på Høybråten. Innenfor sognet er det et levende lokalmiljø med mange ulike aktiviteter som for eksempel; kor, korps, idrettslag, velforening, jazzklubb og lokalpolitisk virksomhet. Det er viktig for menigheten å være på denne felles arenaen for å bidra til å bygge et godt lokalmiljø.

Menigheten ønsker at kirken skal være åpen for alle generasjoner i glede og sorg. Den benyttes av folk langt utover dem som tradisjonelt går til gudstjeneste hver søndag, særlig i tilknytning til konserter, store høytider og kirkelige handlinger.

Menigheten har følgende satsningsområder:

- gudstjenesten
- barne- og ungdomsarbeid
- diakoni

Gjennom dette ønsker menigheten å skape en åpen, tydelig og tilgjengelig kirke på Høybråten. Menigheten har de siste år hatt relativt store konfirmantkull. Menigheten søker prosjektmidler for 2005 i forbindelse med reform av trosopplæring i Den norske kirke.

Det er etablert tilbud til psykisk utviklingshemmede i kirken. For de eldre er det en gang i måneden hyggetreff på formiddagstid.

Normisjon har drevet virksomhet på Høybråten i 90 år og driver fortsatt et aktivt lokalt arbeid og vil være en viktig samarbeidspartner også i årene fremover. Det har de siste årene skjedd mye positivt innenfor dette området

med vekst og etablering av nye aktiviteter. Et godt eksempel er 10–13 treffet på Normisjons hus, der menigheten og Normisjon står sammen. Denne klubben har om lag 150 medlemmer og enkelte fredager over 100 innenfor dørene.

Menigheten betjenes av sokneprest, kapellan, menighetsforvalter og diakon. I tillegg har menigheten kantor/organist i 90 % og kirketjener i 80 %. Soknepresten blir ansatt med Østre Aker prosti som tjenestedistrikt, med Høybråten sokn som tjenestedest. Soknepresten vil tjenestegjøre i Ellingsrud og etter nærmere bestemmelse i noen av de øvrige nærliggende menigheter være tjenestedest.

Ellingsrud menighet har ca. 7000 innbyggere med en bredt sammensatt og relativt ung befolkning med stor mobilitet. Kirken her er en arbeidskirke med en tydelig diakonal profil og med flere lavterskeltilbud. Ellingsrud menighet har en solid posisjon i lokalmiljøet og betjenes av prest, kateket og menighetsforvalter i 100% stillinger, kantor og 3 kirketjenere i deltidsstillinger. Presten er en viktig del av det pulserende menighetslivet på huset gjennom uka.

Prestene har hatt tjenestedager og ikke tjenesteuker. Kapellannen har hatt et hovedansvar for barne- og ungdomsarbeid; særlig konfirmantarbeidet.

Menigheten søker en sokneprest som kan være en pådriver i arbeidet med å virkeliggjøre vår visjon om være en åpen, tydelig og tilgjengelig kirke på Høybråten. Det er viktig for menigheten at soknepresten er åpen for og kan skape et godt samarbeid både med det frivillige arbeidet i organisasjonsregi, de mange brukerne av kirken og det aktive lokalmiljøet i vid forstand.

Målformen i menigheten er bokmål.

Avstandene i menigheten er små. Fra yttergrense til yttergrense vest-øst er det ca. 3 km.

Til stillingen tilhører tjenestebolig i Kringvn. 4, ca 200 meter fra kirken. Dette er en eldre bolig fra 1950-tallet. Den har stue, spisestue, 4 soverom, gang, entre, kjøkken, toalett og bad. Boligen skal gjennomgå en omfattende renovering.

Oslo bispedømmeråd ønsker flere kvinner i ledende prestestillinger. Kvinner oppfordres til å søke.

Stillingen lønnes i kode 0930 – Sokneprest i lønsspennet l.tr. 50–62. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

Nærmere opplysninger fås ved henvendelse til Østre Aker prosti v/ fung. prost Anders Moen Kvalsnes tlf 22 78 78 80 eller til Høybråten menighetskontor tlf 22 21 92 70 ved kapellan Johannes Ulstein.

Skriftlig søknad med CV, godkjente vitnemål, relevante attester og referanser må være Oslo Bispedømmeråd, Postboks 9307 Grønland, 0135 OSLO i hende innen 4. mars 2005.

Oslo bispedømme

Sokneprest i Oslo domprosti med Fagerborg sokn som tjenestedest

Soknepresten vil også gjøre tjeneste i Uranienborg, Frogner og Bygdøy sokn.

Fagerborg sokn har ca. 8.100 innbyggere, hvorav over halvparten er i aldersgruppen 20–39 år. Om lag 6 000 er medlemmer av Den norske kirke. Soknet dekker deler av Oslo sentrum – vest, og grenser til Uranienborg, Trefoldighet (Domkirken), Markus-Lovisenberg, Vestre Aker og Majorstuen sokn.

Fagerborg kirke stod ferdig 1903, er bygget av stein, ligger vakkert til ved Stensparken og har plass til ca. 500 personer. Den ble pusset opp til 100-årsjubileet. Det arbeides med å få rehabilitert/bygget nytt orgel. Inntil videre benyttes et digitalt orgel.

Det er gudstjenester i kirken hver son- og helligdag, hvorav 5–7 familiegudstjenester i året. I tillegg er det noen kveldsgudstjenester på onsdagene.

Menigheten betjenes av sokneprest, kapellan, 2 kantorer (til sammen 80 %), kirketjener og menighetsforvalter. I tillegg har menighetsrådet ansatt diakon, menighetsfullmektig (60 %) og barne- og ungdomsarbeider (25%). Staben har ukentlige stabsmøter, samt en 2-dagers samling hvert år. Prestene fordeler gudstjenester og kirkelige handlinger etter oppsatt turnus. Kapellannen har ansvar for konfirmantarbeidet. Det er få konfirmanter. Soknepresten er medlem i Fagerborg menighets-

råd. I tillegg kommer deltagelse i en del komiteer og utvalg.

Soknepresten utfører hoveddelen av sitt arbeid i Fagerborg menighet, men har også samarbeidsmenighetene Uranienborg, Frogner og Bygdøy som tjenestested. Dette betyr at soknepresten deltar i det samarbeid om prestetjenesten i disse menighetene.

Kontorene som ligger i Menighetshuset, Rosenborggt. 3, er tilfredsstillende. I 1. etasje er det menighetssal og peisestue.

I menighetssalen er det månedlige eldretreff. I tillegg har prestene ukentlige andakter/gudstjenester på Fagerborghjemmet (sykehjem og dagsenter).

Det er søndagsskole under gudstjenestene i Fagerborg kirke, bortsett fra i skolens ferier.

NMS har i samarbeid med Fagerborg menighet satt i gang et tilbud for studenter og unge i aldersgruppen 20-40 år (F2). F2 har søndagsgudstjenester om kvelden hver annen uke, samt en utstrakt gruppevirksomhet.

Fagerborg menighetsbarnehage har et nært samarbeid med prestene og de øvrige ansatte, med samlingsstunder, opplegg og deltakelse ved noen familiegudstjenester. I tillegg er det i barnehagens lokaler et tilbud til barn og foreldre hver 14. dag, med god oppslutning.

Det er to videregående skoler, Fagerborg og Kristelig gymnasium.

I menigheten har NMS en del leiligheter og møtelokale. Dette er en stor ressurs. Menigheten har et eget misjonsprosjekt, knyttet til NMS i Thailand.

Målformen er bokmål.

Soknepresten må ha gode samarbeidsevner, lederegenskaper, være en lagspiller og være i stand til å inspirere sine medarbeidere.

Det arbeides med spørsmålet om tjenestebolig, dette vil bli avklart før tilsetning.

Oslo bispedømmeråd ønsker flere kvinner i ledende prestestillinger. Kvinner oppfordres til å søke.

Stillingen lønnes i kode 0930 - Sokneprest i lønsspennet l.tr. 50 - 62. Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

Nærmere opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til domprost Olav Dag Hauge, tlf 23 31 46 00 eller Fagerborg menighetskontor, tlf. 23 33 21 00.

Skriftlig søknad med CV, godkjente vitnemål, relevante attester og referanser må være Oslo Bispedømmeråd, Postboks 9307 Grønland, 0135 OSLO i hende innen 4. mars 2005.

Oslo Bispedømme

Kapellan i Asker prosti med Østenstad og Heggedal sokn som tjenestested i Oslo Bispedømme

Ny kapellanstilling med Asker prosti som tjenestestedistrikt og soknene Østenstad og Heggedal som tjenestested er opprettet fra 1.januar 2005. Det er 3 prestere som gjør tjeneste i begge sokn.

De to soknene ligger naturskjønt med kort vei til fjorden og vestmarka og omfatter sydøstlige delen av Asker kommune med grense mot Røyken i syd. Folketallet er omlag 16.000 med jevn aldersfordeling og fordeler seg med ca.11.000 på Østenstad sokn, og ca. 5.000 på Heggedal sokn. Medlemstallet i Den norske kirke er henholdsvis om lag 9 300 og 3 900.

Heggedal kirke er en liten trekirke fra 1931. Ved siden av kirken ligger Heggetun, et midlertidig menighetscenter. Heggedal sokn har daglig leder i full stilling, barnesekretær, organist, kateket, kirketjener, renholder og ungdomsarbeider i deltidsstilling. Residerende kapellan har hovedtyngden av sin tjeneste knyttet til Heggedal. Heggedal menighet har barnekor, tensing og voksenkor. Disse enhetene er gode ressurser til gudstjenester.

I Heggedal vil kapellanens tjeneste primært være knyttet til gudstjenestearbeidet og kirkelige handlinger. I henhold til nye tjenesteordninger tillegges stillingen også tjeneste/funksjoner knyttet til tjenestestedistriktet.

Hovedvekten av tjenesten vil være i Østenstad sokn hvor kapellannen vil ha sitt kontor.

Østenstad kirke ble bygget i 1980 og inneholder kirkerom, kontorfløy og lokaler for ulike aktiviteter. Det er barnehage i underetasjen.

I Østenstad sokn er det 4 barneskoler, 2 ungdomsskoler og 1 videregående skole og god kontakt kirke/skole.

I Østenstad sokn er det 2 bo- og behandlingshjem og 1 boligsenter for eldre. Her er det institusjonsandakter i turnus med prestene/

organistene i Holmen prestegjeld. Asker kommune har nettopp tatt i bruk nytt sykehjem i Røyken kommune. Det planlegges at også dette skal betjenes av prester fra Asker prosti.

Østenstad sokn har barnearbeider, daglig leder, kontor, kateket, kirketjener i fulle stillinger. Kontorfullmektig, renholder og ungdomsarbeider i deltid stillinger.

Østenstad sokn har utmerkede lokaler, flott kirkerom og mange aktive frivillige.

Det er et stort og aktivt barne- og ungdomsarbeid. Vi har mange og ulike sang- og musikkgrupper, for alle aldre. Speidermiljøet er stort. Voksentilbudet er bredt og variert, eldresektor likedan. Det er mange frivillige. Det arbeides etter vedtatt og oppdatert mål og strategidokument. Menighetens visjon er: tro, tilhørighet og tjeneste.

Menigheten har et variert gudstjenesteliv med gudstjenester, Ung Messe, barnegudstjenester og messer innen klassisk/trad. jazz/folkedans/gammeldans-genre.

Ca.130 konfirmanter på årsbasis er fordelt på to grupper/kull. Konfirmasjonstilbudet inkluderer undervisning, leir og et årlig musikal prosjekt i samarbeid med ten-sing.

Kapellanen forventes å gå aktivt inn i konfirmantarbeidet, engasjere seg i barnegudstjenester og Ung Messe samt annet ungdoms- og barnearbeid.

Det legges vekt på personlig egnethet, samt kompetanse og erfaring fra stillingens ansvarsområder: Konfirmant-, barn- og ungdomsarbeid og arbeid med gudstjenester. Selvstendighet, evne til å ta initiativ og til samarbeid med den øvrige stab og frivillige vil bli etterspurt.

Målformen er bokmål.

Det arbeides med å skaffe tjenestebolig. Menigheten kan inntil avgjørelse om tjenestebolig er fattet, være behjelpelig med å skaffe bolig.

På tjenestested med flere prester har Oslo bispedømmeråd lagt vekt på representasjon av begge kjønn i prestekollegiet.

Stillingen lønnes som kapellan, stillingskode 0922, lønsspenn l.tr. 43-58. Pensjonsinnskudd. Godtgjørelser etter gjeldene satser.

Nærmere opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til prosten i Asker, Øyvind Backer, tlf. 66 90 93 40, Østenstad menig-

hetskontor tlf. 66 79 99 60 eller sokneprest Ørnulf Aagaard mob.tlf. 990 11 565.

Skriftlig søknad med CV, godkjenne vitnemål, relevante attester og referanser må være Oslo Bispedømmeråd, Postboks 9307 Grønland, 0135 OSLO i hende innen 4. mars 2005.

Hamar bispedømme

Kapellan i Åmot i Sør-Østerdal prosti i Hamar bispedømme

Stillingen har Åmot prestegjeld som tjenestedistrikt og tjenestested. Når ny tjenesteordning er innført, vil det medføre endringer i tjenestedistrikt.

Prestegjeldet

Åmot prestegjeld består av tre sokn: Åmot, Nordre Osen og Deset. Prestegjeldet faller sammen med Åmot kommune. Det er 4400 innbyggere. Rena tetsted med omegn utgjør hovedsoknet, Åmot, som har økende folketall, nå 3750. Nordre Osen og Deset sokn har sterkt fallende folketall, nå henholdsvis 500 og 150.

Det er fire kirker i prestegjeldet. Åmot kirke (1902), Osen kirke (1923), Osen gamle kirke (1777) som brukes bare ved spesielle anledninger, og Deset kirke (1867). Det er to kapell på Rena: Kapellet i Rena leir (2000) og Gravkapellet (1916) ved Åmot kirke.

Gudstjenestefordelingen i prestegjeldet er pr år: Åmot 50, Nordre Osen 25 og Deset 15. Det er ca 70 gravferder i året, 45 dåp og 40 konfirmanter. Gjennomsnittlig deltakelse på hovedgudstjenestene er 57.

Kommunen

Åmot har tradisjonelt vært preget av skogbruk og industri. Nå er Forsvaret med Rena Leir og en avdeling av Høgskolen i Hedmark de største aktørene i Åmots næringsliv. Etter konkurransen ved Rena Karton i 1998 fikk Åmot status som omstillingskommune. Åmot har flere små grendesamfunn og betydelige naturresurser. Det er god kultur for jakt og fiske.

Rena har barneskole og ungdomsskole. Det er full barnehagedekning. Osen og Deset har egne oppvekstsentre med skole- og barnehagedrift. Både Rena, Osen og Deset har avde-

linger for eldreomsorg, som prestene betjener etter turnus. Nærmeste videregående skole er i Elverum.

Stillinger og organisasjon

Åmot prestegjeldet betjenes av sokneprest og kapellan. Det er daglig leder, organist og to kirketjenere, alle i hele stillinger, og 30 % kontorfullmektig. De ansatte har samlede kontorlokaler i Åmot rådhus. Kontorforholdene legger til rette for godt samarbeid mellom de ansatte og for å kunne møte folk på en god måte.

Soknepresten er medlem av Åmot kirkelige fellesråd, Åmot menighetsråd og Deset menighetsråd. Kapellane er medlem av Nordre Osen menighetsråd.

Prostiet er godt organisert og har godt tilrettelagte arbeidsplaner. Det legges stor vekt på kollegafellesskap og aktiv fagutvikling. Prostiet er aktivt i arbeidet med reform av liturgiene.

Mål for det kirkelige arbeid

Det kirkelige arbeidet i Åmot er preget av en folkekirkelig strategi. Menighetsrådene og ansatte har en målsetning om å bygge tilhørighet mellom kirke og folk, at kirken gjennom sine ritualer forholder seg til de allmenne livserfaringer og står til tjeneste for folket. Det legges stor vekt på å knytte forbindelseslinjer mellom gudstjenestene og livet i lokalsamfunnet. Det vil være viktig å videreutvikle et kulturåpent kirkelig arbeid.

Sammen med Hamar biskop og Hamar bispedømmeråd ønsker menighetene i Åmot med sine ansatte og tillitsvalgte slik å bidra til åpne og gode lokalsamfunn.

Særlige utfordringer

De næringsmessige omstillinger fra industri til Forsvar og Høgskole berører sterkt hele lokalsamfunnet. Forsvaret har satsset på Rena Leir som et tyngdepunkt for sin virksomhet i Sør-Norge. Dette har gitt Åmot utviklingsmuligheter, tilføring av resurser og tilflytting av ung befolkning. Forsvaret og kommunen legger stor vekt på militært-sivilt samarbeid. Det er etablert en rekke fasiliteter til gjensidig nytte og bruk, som kapell og idrettsanlegg i Leiren og et flott kulturhus i Rena sentrum

med allsidig virksomhet. Rena Leirs kapell er døgnåpent, og noen av Åmot menighets gudstjenester holdes der. Forsvaret har egen prestetjeneste knyttet til Rena leir med en samarbeidsavtale med den lokale kirke. Kulturskolen gir et godt og bredt tilbud til barn og unge. En stor utfordring for kirken i Åmot i de neste årene er å kunne være en konstruktiv part i formingen av det nye lokalmiljøet.

Særlige arbeidsoppgaver

Det legges vekt på at den som tilsettes har forutsetninger og interesse for å forstå de utfordringer kirken på stedet har, med de omstillinger som pågår i lokalsamfunnet.

Kapellane har hovedansvaret for dåpsopplæring der samarbeidet med skolene og konfirmantopplegget er vesentlige elementer.

I henhold til ny tjenesteordning tillegges kapellane også arbeidsoppgaver i naboprestegjeldet Stor-Elvdal. Opp til 30 % av stillingsressursen vil etter oppsatt arbeidsplan benyttes i Stor-Elvdal, der et samarbeid og en samordning av konfirmantoppleggene i de to prestegjeldene utgjør en større del. Det er ca 20 konfirmanter i Stor-Elvdal.

Kapellane har sitt kontor i stabsfellesskapet på Rena. Kapellane skal ha hovedtyngden av sitt arbeid knyttet til Rena. Det legges vekt på evne og vilje til samarbeid og medarbeiderskap.

Bolig

Kommunen stiller enebolig til disposisjon for kapellane og det er boplikt. Boligen er beliggende i Nordre Osen. Bosted for kapellane vil bli vurdert på nytt. Alternativt bosted er Rena.

For bruken av boligen betales husleie etter gjeldende regler. Den som blir tilsatt må finne seg i de bestemmelser som blir truffet om leie og bruk, eventuelt også flytting av bosted. Tjenestebolig for prester er tjenestebolig i henhold til husleielovens § 11.3. Dette gir leieren færre rettigheter enn ved leie av annen bolig.

Diverse

Målform i kirke og skole er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer. Kapellan lønnes i lønnskode 0922 ltr. 43-58. Innskudd i Statens pensjonskasse. Tje-

nestetelefon, skyssgodtgjørelse og tilskudd til tjenestedrakt dekkes av bispedømmerådet. Tilsetting skjer i henhold til gjeldende regelverk og tjenesteordning for prestetjeneste i Den norske kirke. Søkere må rette seg etter endringer i gjøremål, tjenestested og tjenestedistrikt som følger av nye tjenesteordninger.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fåes ved henvendelse til kirkekontoret i Åmot, tlf 62440422, eller til Hamar bispedømme-kontor, tlf 62550350.

Søknad med CV, vitnemål, attester og referanser sendes Hamar bispedømmeråd, Postboks 172, 2302 Hamar, innen 18. mars 2005.

Tunsberg bispedømme

Sokneprest i Nord-Jarlsberg prosti i Tunsberg bispedømme med særskilt arbeidsområde/tjenestested Botne sokn.

Stillingen som sokneprest i Botne sokn i Holmestrand kommune er ledig. Stillingen utlyses i henhold til ny tjenesteordning med prostiet som tjenestedistrikt, og nærmere angitte sokn som særskilt arbeidsområde/tjenestested. Stillingen vil ha særskilt ansvar som sokneprest for Botne sokn, som er det største soknet i prestegjeldet. Men soknepresten vil også inngå i tjenestesamarbeid med residerende kapellan om de to andre soknene Hillestad og Holmestrand sokn. Fordeling av ansvar for de ulike sokn vil også kunne bli endret.

Inntil flerparten av prestene i prostiet har inngått ny arbeidsavtale i henhold til ny tjenesteordning, vil praktiske konsekvenser av prostiet som tjenestedistrikt i liten grad bli virkeliggjort.

Botne prestegjeld omfatter Holmestrand kommune og har 3 sokn: Botne hovedsokn med ca 7650 innb., Holmestrand sokn med 1100 og Hillestad sokn med 850. Her er 2 prestestillinger – sokneprest og kapellan (p.t. res.kap.)

Botne kirke ble bygget ca år 1200 og har 220 sitteplasser. Holmestrand kirke er en trekirke fra 1674, bygget i en spesiell Y-form og har 300 sitteplasser. Hillestad kirke er en langskipet tømmerkirke fra 1724 med 150 sitteplasser. Kirkene er velholdte. Det er kirke-

gårder ved kirkene i Botne og Hillestad. I Holmestrand er det kirkegård med kapell i km. sør for kirken.

I Botne kirke er det gudstjeneste hver søndag og helligdag, bortsett fra 2. dagene i høytidene, 10 høymesser i året holdes som familiegudstjenester. I Holmestrand kirke er det gudstjeneste annenhver søndag og på 1. dagene i høytidene. I Hillestad kirke annenhver søndag og 2. dagene i høytidene. På Holmestrand sykehjem er det gudstjenester 2. dagene i høytidene. Gudstjenestene fordeles likt mellom prestene. Høymessene i kirkene er preget av aktiv deltakelse av frivillige medarbeidere. Det er kirkeverter og tekstlesere i alle kirkene. For tiden er det ca. 80 konfirmanter som fordeles på sokneprest og res.kap.

Det er 5 barneskoler, 1 ungdomsskole og 1 videregående skole i prestegjeldet, samt 1 kompetansesenter for døve (døveskolen) og Voksenopplæringen. Skolegudstjenester holdes for hver av grunnskolene 1 gang pr. år samt døveskolen og Voksenopplæringen. Samarbeidet med skolene er godt. Virksomheten for samarbeide kirke-skole praktiseres for tiden i noe redusert form.

Det er noen foreninger for indre og ytre misjon i prestegjeldet. I tilknytning til bedehusene i Hillestad og på Gullhaug, driver Misjonssambandet sitt arbeid. Botne Menighets Bedehus (BMB) eies av Normisjon og menigheten. Her drives det et allsidig arbeid. Det er barnehager på BMB og på bedehuset på Gullhaug. Før jul er det krybbevandring i kirkene for barnehagene. Kantoren i Botne har ansvar for korvirksomheten. Det er dessuten 2 søndagsskoler. Menighetene ønsker at barne- og ungdomsarbeid prioriteres.

På Holmestrand sykehjem. Rove gård og eldresentrene i Holmestrand og på Gullhaug holder prestene andakt 1 gang pr. måned samt 4 gudstjenester med nattverd på hvert av eldresentrene i året.

Det er felles kirkekontor for de 3 soknene. Her er det kontorplass til prestene, kirkevergen, kantor og sekretær og et møterom/spiseroom. Sokneprest og res.kap. har 2 kontordager hver. For øvrig er det tilsatt kantor i hel stilling og organist i 40 % i prestegjeldet, kirketjenere ved hver av kirkene og 3 kirkegårdsarbeidere. Det er ukentlig stabsmøter som ledes av kirke-

vergen. Det stilles særskilte krav til samarbeidsevne etter en anstrengt periode med uro i prestegjeldet. Det er et positivt og nært samarbeid med Holmestrand kommune, men kommuneøkonomien er for tiden svært anstrengt – noe som også får store konsekvenser på kirkesiden.

Vi viser til Tjenesteordning for menighetsprest og ovennevnte opplysninger. Søkere bes relatere seg til disse. Tilsetning skjer i henhold til forskrifter om tilsetning av menighetsprest. Tunsberg bispedømme har få kvinner i ledende stillinger. Vi ønsker å øke kvinneandelen. Kvinner oppfordres derfor til å søke.

Stillingen lønnes i lønsspenn 50–61 i Statens lønnsregulativ. Endelig lønn fastsettes etter tilsetning etter egen prosedyre. Pensjonsinnskudd. Til lønnen kommer evt. øvrige regulativmessig godtgjøringer.

Det er boplikt til stillingen i Botne prestegård som ligger like ved Botne kirke. Boligen er bygget i 1912. I første etg. er det 3 stuer, hjemmekontor, kjøkken, WC, vaskerom, spiskammer og 2 ganger. I 2. etg. er det 6 soverom og bad. Huset er i ferd med å bli pusset opp. Det er kjeller under halve huset. Huset har elektrisk oppvarming. I dagligstuen og den store gangen er det parafinovner. I dagligstuen er det en kombinert parafinovn og peis. Garasje nær huset. En stor hage omgir huset med plener og en del naturtomt. Det er noen gamle frukttrær i hagen. Fra presteboligen er det 5 km. til Holmestrand kirke og 8 km til Hillestad kirke. For bruk av bolig svares husleie etter fradragsregulativets bestemmelser. Den som blir tilsatt må finne seg i de regler og endringer som til enhver tid gjelder for tjenesteteliger.

Tunsberg bispedømme gir sine medarbeidere tilbud om arbeidsveiledning (ABV)

Målformen i kommunen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til soknepresten eller kirkevergen tlf 33064050 eller Tunsberg bispedømmekontor tlf. 33354300.

Søknad m/CV og relevante attester, vitnemål og referanser sendes Tunsberg bispedømmeråd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg innen 30. mars 2005.

Agder bispedømme

Vikariat i 2 år – sokneprest i Kristiansand domprosti i Agder og Telemark bispedømme med Oddernes og Lund prestegjeld som tjenestested

Det er ledig et vikariat i 2 – to - år med tilfredse 1. august 2005 i stilling som sokneprest i 100 % stilling i Kristiansand domprosti med Oddernes og Lund menigheter som tjenestested.

Stillingen innebærer et hovedansvar som sokneprest i Oddernes sokn som også inkluderer Justvik og Ålefjær menighetsdistrikt og har en befolkning på ca. 8.500 mennesker.

Oddernes kirke er en gammel middelalderkirke som feiret sitt 950 års jubileum i 1990. Den rommer ca 400 mennesker. Nytt barokkorgel ble innvidd i 1993 Det er stort Menighetshus ved siden av kirken med moderne kontorer og romslige menighetslokaler. Justvik kirke er en moderne arbeidskirke som ble innvidd i 1996 og som rommer ca 200 mennesker. Avstanden fra Oddernes til Justvik kirke er 7 km og til Lund kirke ca. 2 km.

Domprostiet er f.o.m. januar 2005 inndelt i 4 soner. Det innebærer at Torridal menighet, som er en del av Oddernes prestegjeld, koordinerer sin prestedtjeneste med Domkirken, og Oddernes menighet koordinerer og utveksler sin prestedtjeneste med nabomenigheten Lund. Lund menighet har i dag to prestedtjenester, og Oddernes menighet har en stilling som sokneprest. I tillegg har Oddernes ansatt en prest (lønnet av givertjenesten) som bruker ca 50 % av sin tid som diakon og ca 50 % av sin tid som menighetsprest i Justvik. Menighetspresten holder én gudstjeneste i måneden, fortrinnsvis i Justvik. Prestene i Lund dekker ca 1 gudstjeneste pr. måned i Oddernes og soknepresten i Oddernes har to gudstjenester i halvåret i Lund kirke.

Oddernes og Lund kirke har gudstjeneste hver søndag, Justvik kirke har gudstjeneste 2 ganger i måneden. I tillegg kommer høytidene, skole- og barnehagegudstjenester og institusjonsgudstjenester

Pr. i dag har soknepresten i Oddernes ansvaret for å koordinere gudstjenestene i de tre kirkene innenfor fridagsavtalen. Domprosten kan i tillegg beordre andre prester i prostiet til å ta gudstjenester i Oddernes og Lund ved behov.

Det er også inngått avtale om koordinering av tjenesteuker slik at de tre offentlig ansatte prestene har tjenesteuke hver tredje uke og dekker begge prestegjeld. I tillegg har soknepresten i Oddernes ansvar for fordelingen av vigslene i Oddernes kirke, disse er pr. i dag ikke inkludert i avtalen om tjenesteuke. I 2004 var det 79 vigslere i Oddernes. De fleste av disse er utensokns vigslere, og vigslersprestene mottar godtgjørelse for disse.

Oddernes betjenes av daglig leder, kirketjener, kantor, kateket og sokneprest, alle i hele stillinger. Kateketen har inntil videre også ansvar for konfirmantene i Torridal menighet. Dessuten er det gjennom givertjenesten tilsatt menighetsprest/diakon i 100 % og ungdomsarbeider i 30 %. I Justvik er det tilsatt klokker i 50 %, organist i 20 % og kirketjener i 20 %. Det holdes ukentlig stabsmøte i Oddernes hvor alle de ansatte deltar.

Menighetspresten deltar i menighetsutvalget i Justvik, soknepresten har fast sete i Oddernes Menighetsråd. Soknepresten deltar i konfirmantundervisningen i Oddernes mens menighetspresten har tilsvarende ansvar sammen med kateketen i Justvik. For inneværende år er det 77 konfirmanter i Oddernes og 22 konfirmanter i Justvik.

Det er tre institusjoner i menigheten (Kløvertun, Bispegra og Kongsgård sykehus) hvor det er månedlige besøk fra prest. Dette koordineres av menighetspresten/diakonen.

Oddernes menighet har et utstrakt og variert arbeid for alle aldersgrupper. Det er god kirkesøkning i Oddernes kirke men gjennomsnittsalderen er forholdsvis høy og en savner de yngre familiene. Det er oppnevnt et nytt gudstjenesteutvalg som skal arbeide med gudstjenestefornyelsen.

Menighetsrådet har vedtatt en strategiplan for perioden 2004-2007. Menighetsrådet har også utarbeidet en ny trosopplæringsplan og har sendt søknad om prosjektmidler til gjennomføring av planen.

Innenfor Oddernes menighet ligger det fire barneskoler (Prestheia, Fagerholt, Justvik og Erkleiv), Steinerskolen, Gimle videregående skole, Katedralskolen, Gimlekollen Mediehogskole og HiA (Høgskolen i Agder). HiA har egen studentprest som p.t. har én gudstjeneste i kvartalet i Oddernes kirke.

Målformen i kirke og skole er bokmål, men søkere må bekrefte at de behersker begge målformer.

Eventuell bruk/leie av tjenestebolig må avklares med soknepresten som går ut i permisjon.

Kvinner oppfordres til å søke.

Stillingen lyses ut i følge ny tjenesteordning for prester i Den norske kirke gjeldene fra 1 juli 2004.

Den som blir tilsatt må finne seg i :

- Endringer i tjenesteordning for menighetsprester og regler om lønnsforhold for geistlige tjenestemenn.
- Alle avgjørelser som måtte bli tatt med hensyn til tjenesten og tjenesteområde.

Stillingen lønnes som sokneprest, kode 0930, lønnstrinn 50-57. Pensjonsinnskudd. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fåes ved henvendelse til Agder og Telemark bispedømmekontor tlf. 38105120 eller soknepresten i Oddernes, Torbjørn Lied tlf. 38058750.

Søknad med CV, referanser, kopi av vitnemål, attester og skjema for standardopplysninger ved søknad på prestestillinger i Agder og Telemark, må være Agder og Telemark bispedømmeråd, Markensgt. 13, 4611 Kristiansand i hende innen 11. mars 2005. Skjemaet ligger på www.kirken.no/agder under fagområde/personal, eller fås ved henvendelse til bispedømmekontoret.

Agder bispedømme

Kapellan i Kristiansand domprosti i Agder og Telemark bispedømme med Randesund, Tveit og Hånes som tjenestested.

Det er ledig stilling som kapellan i Kristiansand domprosti i 100 % stilling med Randesund, Tveit og Hånes som tjenestested.

Stillingen er i hovedsak knyttet til Randesund sokn som ligger på østsiden av Topdalsfjorden ca 7 km fra Kristiansand sentrum. Prestegjeldet grenser til Hånes menighet og Høvåg menighet.

Fra 1.jan 2005 er Kristiansand domprosti inndelt i 4 tjenestesoner. Randesund menig-

het utgjør sammen med Hånes og Tveit sokn den østlige tjenestesone.

Randesund sokn har 9800 innbyggere av dem hører 8500 til Den norske kirke. Det forventes at folketallet vil stige sterkt i årene som kommer.

Soknet har to gudstjenestesteder: Randesund kirke fra 1864 i Ytre Randesund som også har kirkegård, og Søm kirke som ble vigslet 1. s i advent 2004. Søm kirke er Kristiansands milleniumsbygg med et vakkert kirkerom, et godt orgel, gode kontorlokaler og rom til menighetens mange aktiviteter.

Kapellanstillingen er nyopprettet. Menigheten ønsker en menighetsprest, men ønsker at noe av stillingen rettes mot barn og ungdom og skal brukes til lederopplæring for ungdom i domprostiet.

Kapellannen vil gå inn i turnusordning med sokneprest og øvrige prester når det gjelder gudstjenester og kirkelige handlinger. Randesund kirke har gudstjeneste annen hver søndag og Søm kirke hver søndag bortsett fra sommerperioden hvor det arrangeres gudstjenester spesielt rettet mot et større antall feriegjester i området.

Soknepresten er medlem av Randesund menighetsråd. Kapellannen vil gå inn som medlem av Ytrebygddutvalget som driver menighetsarbeid i Ytre Randesund.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest, kapellan, daglig leder i 80 % stilling, diakon og kateket. Dessuten en kirketjener i 50 % stilling. Det er også tilsatt kirketjener i 80 % stilling som skal ha hovedansvaret for Søm kirke. Det er ansatt organist i henholdsvis 80 % stilling og 20 % stilling i de to kirkene.

I soknet er det to ungdomsskoler og fire barneskoler. Samarbeidet mellom skole og kirke er godt. Det er to frikirkelige menigheter i området, Randesund frikirke og Randesund misjonsmenighet. Samarbeidet med disse er godt. Flere frivillige organisasjoner har sin virksomhet i prestegjeldet, som drives både på eget bedehus og i menighetens lokaler.

Det er et stort og allsidig arbeid for alle aldersgrupper i menigheten. Ikke minst gjelder dette arbeidet med menighetskor, ungdomskor og barnekor. Det nye kirkebygget har lagt til rette for et rikt og allsidig menighetsarbeid.

Menighetens har formulert sin visjon som er:

Randesund menighet vil være en menighet som vokser:

- i tro på Jesus Kristus
- i kjærlighet til mennesker

Vi ønsker en kapellan som har gode samarbeidsevner og kan jobbe i team med ansatte og frivillige medarbeidere.

Det hører ikke tjenestebolig til stillingen, men menighetsrådet kan være behjelpelig med å skaffe bolig.

Målform i kirke og skole er bokmål, men søkere må bekrefte at de behersker begge målformer.

Kvinner oppfordres til å søke.

Stillingen lyses ut i følge ny tjenesteordning for prester i Den norske kirke gjeldende fra 1 juli 2004.

Den som blir tilsatt må finne seg i:

- Endringer i tjenesteordning for menighetsprester og regler om lønnsforhold og aldersgrense for kirkelige tjenestemenn.
- Alle avgjørelser som måtte bli tatt med hensyn til tjenesten og tjenesteområde.

Stillingen lønnes som kapellan, kode 0922, lønnstrinn 48-53. Pensjonsinnskudd. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Agder og Telemark bispedømmekontor tlf. 38105120 eller soknepresten tlf. 38146161.

Søknad med CV, referanser, kopi av vitnemål, attester og skjema for standardopplysninger ved søknad på prestestillinger i Agder og Telemark, må være Agder og Telemark bispedømmeråd, Markensgt 13, 4611 Kristiansand, i hende innen 11. mars 2005. Skjemamet ligger på www.kirken.no/agder under fagområde/personal, eller fås ved henvendelse til bispedømmekontoret tlf. 38105120.

Nidaros bispedømme

Kapellan i Røros prestegjeld i Gauldal prosti i Nidaros bispedømme

Røros prestegjeld tilsvarer Røros kommune som har ca. 5500 innbyggere. Næringsveiene i Røros er først og fremst turistvirksomhet, ved

siden av jordbruk og industri, service- og handelsnæring. Det er både buss-, tog- og flyforbindelse til og fra Røros.

Prestegjeldet består av 4 sokn: Røros med ca. 3500 innbyggere og det resterende innbyggertallet fordelt utover de 3 andre soknene: Glåmos, Brekken og Hitterdal. Fra Røros er det ca. 15 min. til Glåmos og Hitterdal kirker og 35 min. til Brekken kirke. I Røros er det både en kirke, Bergstaden Ziir, og et kapell.

Menighetene betjenes av sokneprest og kapellan. Prestene deler gudstjenester og kirkelige handlinger seg imellom. I prestegjeldet er det også tilsatt kirkeverge, kontorsekretær, organist, deltidsorganist/kirketjener og 2 kirkegårdsarbeidere/ kirketjenere. Det er gode kontorlokaler like ved Røros kirke. Her er det kontorfellesskap med kirkeverge og kontorsekretær. Kapellanen har også en ukentlig kontortid på Brekken. Her er det prestekontor på Brekken Oppvekstsenter, hvor det er skole, barnehage og bibliotek.

Kapellanen vil få et spesielt ansvar for å følge opp barne- og ungdomsarbeidet. Konfirmantundervisningen er fra september og fram til konfirmasjonsgudstjenesten på våren. Undervisningen skjer etter skoletid og kapellanen har hovedansvar for planlegging og tilrettelegging av denne. Kapellanen har sete i Hitterdal og i Brekken menighetsråd.

I prestegjeldet er det 3 grunnskoler, på Røros, Glåmos og Brekken. På Røros og Brekken er det også ungdomsskole. Det er 5 kommunale og 3 private barnehager i kommunen. I Røros Bergstad er det videregående skole.

Det er ett sykehus og to sykehjem, samt trygdeboliger i kommunesenteret Røros. Prestene har jevnlike andakter på sykehjemmene.

I Røros er det stor kulturell aktivitet som gir mange samarbeidspartnere for kirken, og Bergstadens Ziir brukes ofte til konserter og andre arrangementer. Det er blant annet åpen kirke under Røros-martman, og mange konserter under Vinterfestspillene legges til kirken. Prestene spiller en viktig rolle som medspillere i det kulturelle liv i Røros. Det er også et nytt kulturhus på Røros som innbyr til forskjellige aktiviteter.

Kirkelig statistikk: Ca. 70 dåp, 45 begravelser, 40 vielser og 45 konfirmanter samt 110 forordnede gudstjenester i året. Det er også

svensk/norsk/sørsamisk gudstjeneste hver høst i samarbeid med den svenske nabomenigheten. Det er mye virksomhet i menigheten; bla. foreninger, samtalegrupper, kveldsgrupper, ungdom og kirkekor.

Helt fra 1992 har det vært et nært samarbeid mellom Røros menighet og NorMisjon, både om voksenarbeid og særlig om arbeid for barna. Dette arbeidet har hatt sin base i menighetshuset, som menigheten eier.

Det er også et godt samarbeid med Pinsemenigheten og Frelsesarmeen.

Med stillingen følger det en ny moderne prestebolig med boplikt. Boligen er fra 2000 og ligger i et boligfelt 1 km fra sentrum i Bergstaden. Inngang i sokkeletg med 4 rom + bad og bod. Her er det varmekabler i hallen.

Hovedetg. stue, kjøkken, 1 soverom, stort bad og vaskerom. Tomten måler ca. 2 mål og opparbeidet plen. Enkel garasje med bod innenfor.

Målformen i prestegjeldet er bokmål og søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.
- c) vedtak i bispedømmerådet om utvidelse av tjenestedistriktet som følge av gjeldende tjenesteordning.

Stillingen er plassert i kode 0922 og lønnes i ltr. 43-58. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd. tlf. 73 53 91 00 eller prosten i Gauldal tlf. 72 40 30 00.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 16.mars 2005.

Nidaros bispedømme

*Kapellan i Selbu prestegjeld i Stjørdal prosti i
Nidaros bispedømme*

Selbu prestegjeld omfatter Selbu og Tydal sokn som hver for seg også utgjør egne kommuner med 3944 innbyggere i Selbu og 900 i Tydal. Prestegjeldet strekker seg fra vestenden av Selbusjøen til Stugudal og svenskegrensen. Befolkningen bor i grender rundt Selbusjøen og langs elvene Nea og Tya. Avstander: 30 min. med bil til Stjørdal (Trondheim flyplass – Værnes) og 1 time til Trondheim.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest og kapellan. Kapellannen vil få sete i Tydal menighetsråd og hovedansvar for dette soknet. Tydal sokn har en halvstilling som kirkeverge og klokker, samt delstillinger for organist og to kirketjenere/ kirkegårdsarbeidere. Selbu sokn har delstillinger for kirkeverge, organist, klokker, diakoniarbeider, sekretær og to helstillinger for kirketjenere/kirkegårdsarbeidere.

Kapellannen har kontor sammen med andre ansatte i Selbu sokn like ved Selbu kirke. I Tydal sokn har kirkeverge og kirketjenere kontorer i kommunens rådhus. Kapellannen vil få en ukentlig kontordag der.

Prestegjeldet har fem kirker. Selbu kirke er en stor steinkirke fra 1100-tallet. Både Selbustrand kirke fra 1901 og Flora kirke fra 1936 er vakre trekirker. Tydal sokns hovedkirke er en unik kirke fra 1696. Stugudal kapell er fra 1957. Kirkene er godt vedlikeholdt. Selbu menighet har et eget menighetshus som egner seg til forskjellige virksomheter.

Statistikken for 2003 viser følgende (Selbu/Tydal): 60/29 gudstjenester, 43/12 døpte, 44/17 konfirmerte, 13/5 vielser, 36/3 begravelser. Prestene avtaler arbeidet seg i mellom og fordeler gudstjenestene og kirkelige handlinger. En ansvarsfordeling mellom prestene for de øvrige arbeidsområder utarbeides ved tiltrøstelse.

Selbu og Tydal er typiske trønderske folkedoms- og ungdomsutvalg. Menighetsrådene søker om å bli forsøksmenighet for trosopplæringsreformen.

Selbu sokn har et diakoniutvalget som står bak tilstelninger for eldre i menigheten. Selbu menighet har et misjonsprosjekt. Menighets-

rådene utgir et felles menighetsblad. Pilegrimsleden (Romboleden) fra Sverige gjennom Tydal og Selbu til Nidaros blir flittig benyttet av pilegrimer om sommeren og tilfører menighetene viktige impulser.

Kommunene kjennetegnes av storslagne utmarks- og fjellområder. Både for turister og lokalbefolkning er det naturgitte og tilrettelagte forhold for friluftsliv og gode fritidstilbud innenfor idretts- og kulturliv.

Selbu har fem barneskoler og tilsvarende barnehager, samt sentralisert ungdomsskole. Like ved ligger videregående skole med allmennfag og andre studieretninger. I soknet ligger også Peder Morset Folkehøgskole. Tydal har sentralisert barne- og ungdomsskole. Det er et vel fungerende skole-kirkesamarbeid. Hvert sokn har sykehjem med tilknyttede aldersboliger. Disse er jevnlig besøkt av prestene.

Med stillingen følger tjenestebolig med boplikt. Boligen er oppført i 1964. Den ligger i et sentralt byggefelt i Mebonden i Selbu. Det er gangavstand til barnehagen og skolene. Inngang i sokkeletasje hvor det, foruten vindfang, hall, gjesterom, ute- og inneboder, samt dusj med wc og fyrrum, er et romslig sokkelstue. I hovedetasjen er en stor vinkelstue med åpen løsning mot kjøkken – som er helt nytt. Her er ellers fire soverom, bad med wc og vaske-rom. Utenfor stue er det en liten balkong med trapp til hagenivå. Samlet boligflate er ca. 180 m². det er enkel garasje i sokkel. Boligen vil i løpet av april 2005 være ferdig oppusset.

Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenesteordning, tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.
- c) vedtak i bispedømmerådet om utvidelse av tjenestedistriktet som følge av gjeldende tjenesteordning.

Stillingen er plassert i kode 0922 og lønnes i ltr. 43–58. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvend-

delse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73 53 91
oo eller prosten i Stjørdal tlf. 74 83 42 30.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 16. mars 2005.

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Melhus prestegjeld i Gauldal prosti i Nidaros bispedømme

Melhus prestegjeld sammenfaller med Melhus kommune og har fire sokn: Melhus med ca 7 500 innbyggere, Horg ca 3 300, Flå ca 1 200 og Hølonda ca 1 600 innbyggere.

Melhus er en typisk landbrukskommune, men det er også en del industri. Mange har sitt arbeid i Trondheim, som er nabokommunen i nord. Kommunen er i vekst, og det er flere større boligfelt. Det er 2 mil til fra Melhus sentrum til Trondheim. Fra presteboligen på Rye, rett ved Melhus kirke er det 2 km til Melhus sentrum.

Prestegjeldet betjenes av tre prester samt soknediakon i full stilling og kateket i halv stilling. I Melhus menighet er det dessuten en ungdomsarbeider i deltidsstilling. Det er tilsett organist og kirketjener i alle sokn, og det er en ordnet klokkestjeneste. Videre er det kirkeverge i hel- og to sekretærer i halvstilling. Kirkekontoret er i Melhus Rådhus i Melhus sentrum.

De tre prestene deler gudstjenester og kirkelige handlinger mellom seg etter oppsatt plan. Når det gjelder vielser og begravelser, har prestene nå tjeneste hver tredje uke, men assisterer hverandre. Det er regelmessige stabsmøter og arbeidet skjer ofte i team. Soknepresten vil få hovedansvar for Melhus sokn, med sete i dette menighetsrådet. Konfirmandundervisning skjer på ettermiddagstid. Den ene av kapellanene har hovedansvar for dette sammen med kateketen. Kontakten med skole er god.

Melhus kirke er en vakker steinkirke fra 1822 som rommer ca 600 mennesker. Flå kirke (fra 1794) har 150 sitteplasser, Horg kirke (1893) har ca 600 plasser og Hølonda kirke (1848) med ca 250 plasser er alle vakre trekirker. Kirkene er i god stand. I tillegg er to bede-

hus vigslet til gudstjenestelig bruk. Også Kolbrandstad stavkyrkje brukes til gudstjenester.

Statistikken for 2003 viser totalt for alle 4 sokn: 163 ordinære gudstjenester, 190 dåp, 1090 nattverdgjester, 109 gravferder, 49 vielser, konfirmanter 138.

Prestene betjener de fem omsorgs- og eldre- sentrene i kommunen. Kommunen har 8 barne- skoler og tre ungdomsskoler, og samarbeidet kirke – skole er godt utbygd. Kommunen har egen kultur-/musikk-skole. I Melhus er det videregående skole med allmennfaglig og bredt yrkesfaglig studietilbud. Også de mange barnehagene har god kontakt med kirken. I Melhus ligger også Gauldal Folkehøgskule (frilyst), Rødde Folkehøgskole (Misjonssambandet), Øya videregående skole/naturbruk (Normisjon) og Tambartun kompetansesenter for blinde og svaksynte.

Det er et aktivt menighetsliv i prestegjeldet, og mange er engasjert. De frivillige kristelige lag og organisasjoner har stor virksomhet. Det er dessuten et rikt sang og musikkliv. Humanitære organisasjoner har et utstrakt arbeid, og menighetene samarbeider en del med disse; særlig gjelder det diakonien. Det utføres et stort diakonalt virke i de fire menighetene, som alle har vedtatt plan både for diakoniarbeid og dåpsopplæring. En ønsker å føre videre arbeidet blant barn og unge.

Med stillingen følger tjenestebolig med boplikt. Opplysningsvesenets Fond stiller en innholdsrik og god bolig til disposisjon for soknepresten. Husleien svarer til statens boligfradrag for presteboliger. Boligen, som er på to etasjer, pluss lagringsloft. Oppvarming: el og ved. Byggår: ca.1960. Romslig stue, 4 soverom, kjøkken, vaskerom, bad, WC i begge etasjer. Egen inngang til stort kontorrom med forværelse i sokkeletasje. Stor safe. Flere store boder. Garasje og hage. Parabolanlegg medfor- ger. Boligen ligger i et velregulert og barne- vennlig boligområde på Rye, 2 km fra Melhus sentrum. Det er kort veg til marka med gode muligheter til fiske og friluftsliv både sommer og vinter.

Bokmål nyttes i kirke og skole. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestordning, tjenestebolig og husleie,
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.
- c) vedtak i bispedømmerådet om utvidelse av tjenestedistriktet som følge av gjeldende tjenestestruktur.

Stillingen plasseres i kode 0930 ltr. 50-62. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd tlf. 73 53 91 00 eller prosten i Gauldal tlf. 72 40 30 00.

Søknad med CV og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 16. mars 2005.

Nidaros bispedømme

Sokneprest i Namsos sokn i Midtre Namdal storprestegjeld i Nidaros bispedømme

Sokneprest i Namsos sokn i Midtre Namdal storprestegjeld i Namdal prosti i Nidaros bispedømme.

Tre prestegjeld i Namdal prosti er p.t. med i «Forsøk med organisering og ledelse av prestetjenesten». Namsos prestegjeld utgjør i forsøksperioden sammen med 2 andre prestegjeld (Fosnes og Flatanger), Midtre Namdal storprestegjeld. I storprestegjeldet er det 5 prestestillinger. Det er 7 sokn og 4 fellesrådsområder.

Også innen og mellom fellesrådsområdene pågår det et utviklingsarbeid med sikte på større samarbeid og etablering av en tjenlig lokal-kirkelig organisering.

I Midtre Namdal storprestegjeld bor det totalt 14 900 mennesker. Namsos kommune har 12 426 innbyggere hvorav 11 464 er medlemmer i DNK. Namsos sokn har 7000 medlemmer og utgjør bykjernen i Namsos kommune.

Namsos kirke (1960) har drøyt 600 sitteplasser og gudstjeneste hver søndag. Her er menighetssal og kirkestue i underetasjen. I Namsos sokn er det tre kirkegårder som alle ligger et stykke fra kirken.

Prestetjenesten i storprestegjeldet ledes av prosten i Namdal. I storprestegjeldet er det ansatt 4 sokneprester, 2 kirkeverger (160 %), diakon (100 %), 2 kontorfullmektiger (150 %),

2 menighetssekretærer (80 %), kateket (40 %), 1 kantor (100 %), 3 organister (165 %), gravere og kirketjenere.

Med unntak av prosten, er alle prestene i forsøksperioden sokneprester med hovedansvar i ett eller flere sokn. Ved siden av tjenestene i eget sokn gjøres det også tjeneste i hele storprestegjeldet. Den som tilsettes vil få sete i Namsos menighetsråd og får hovedansvaret for dette soknet. I prostiet er det ansatt prostiprest. Sykehuset Namsos betjenes av sykehusprest i 50% stilling.

Ved kirkekontoret i Namsos er det et tett og godt samarbeid mellom prestene og mellom prestene og de fellesrådsansatte. Den enkelte ansatte blir utfordret til å bidra til fellesskapet med utgangspunkt i sin særlige kompetanseprofil og den enkelte får mulighet til å ha ulike tyngdepunkter i sin tjeneste.

Arbeidsmengde søkes fordelt mellom prestene med utgangspunkt i tjenestested, kompetanse og aktuell arbeidsbelastning. I Namsos er utfordringene særlig store i arbeidet med konfirmanter, barn og unge. Utfordringene er også store når det gjelder å vitalisere gudstjenestelivet og drive et godt menighetsbyggende arbeid sammen med menighetsrådet. Til stillingen som sokneprest i Namsos søker vi en prest som har kompetanse til å gå inn i de særlige utfordringene som er i soknet.

I soknet er det ett sykehjem, ett pensjonist-senter og to bo- og servicesenter som betjenes av kirkens ansatte i samarbeid med misjonsorganisasjonene og de øvrige kirkesamfunnene i byen.

Namsos kommune består både av bykjernen og av mer spredt bosetning. Både her og i Namdalen for øvrig er det gode muligheter for friluftsliv året rundt. De viktigste næringsveier er handel og industri, jord- og skogbruk. Sykehuset Namsos har mange ansatte og Høyskolen i Nord-Trøndelag har en avdeling i Namsos. I kommunen er det 6 barneskoler og tre ungdomsskoler. Olav Duun Videregående skole har ca 1000 elever og har de siste årene hatt et spennende samarbeid med kirken om prest på skolen i 25 % stilling.

Statistikken for Namsos sokn for 2003 viser 53 gudstjenester på søn- og helligdager, 73 gravferder, 83 dåp, 68 konfirmanter. Konfirmantarbeidet har de siste årene vært drevet innenfor rammene av ulike musikalprosjekt med

utstrakt bruk av «gamle» konfirmanter som ledere. I tilknytning til gudstjenester i Namsos kirke driver søndagsskolen et godt arbeid.

Misjonssambandet har et stort arbeid i byen med utgangspunkt i eget lokale. NorMisjon og KFUK/M har lange tradisjoner i Namsos. DNK har et godt samarbeid med Den evangelisk lutherske frikirke, Pinsemenigheten og Frelsesarmeen.

Stillingen er tillagt tjenestebolig med boplikt. Den har stor enkeltgarasje og ligger i et villastrøk ikke langt fra Namsos sentrum. Boligen er en enebolig bygget i 1988. Den er i 1 1/2 etg. med hage og stor terrasse. Huset er praktisk og i god stand. I 1. etg. er det stue, 3 soverom, hjemmekontor, kjøkken og kjølerom, vaskerom og bad/WC, toalett, gang og bod. I 2. etg er det 1 soverom, loftsstue og et uinnredet rom.

Bokmål nyttes i kirke og skole. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestteordning, tjenestebolig og husleie,
- b avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og bosted.
- c vedtak i bispedømmerådet om utvidelse av tjenstedistriktet som følge av gjeldende tjenestteordning.

Stillingen plasseres i kode 0930 ltr. 50–62. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd tlf. 73 53 91 00 eller prosten i Namdal tlf. 74 21 64 40.

Søknad med CV og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 16.mars 2005.

Sør-Hålogaland Bispedømme.

Embetet som prost i Nord-Helgeland prosti i Sør-Hålogaland Bispedømme

Prosten leder prestatjenesten i prostiet, gjør selv tjeneste som menighetsprest, bistår biskopen i dennes embetsutøvelse og utfører for øvrig de gjøremål som ligger til prosteembetet.

Nord-Helgeland prosti omfatter de åtte kommunene Alstahaug, Leirfjord, Herøy, Dønna, Nesna, Lurøy, Træna og Rødøy, og har et innbyggertall på ca. 18.500. Det har grense mot Meløy kommune i nord, Vevelstad/Brønnøy i sør og Rana og Vefsn i øst.

Prostiet har 10 menighetsprester samt prostiprest. Det omfatter 6 prestegjeld med 12 menighetsråd. Det er kateket i Alstahaug prestegjeld og i prestegjeldene Dønna/Herøy.

Det er tre videregående skoler i prostiet, en høyskole og tre sykehus. Tusenårsstedet for Nordland fylke er lagt til Alstahaug kirkested, og det nye museumsanlegget, tegnet av arkitektfirmaet Snøhetta AS, vil etter planen stå ferdig i år 2007. Målformen i prostiet er bokmål.

Alstahaug prestegjeld omfatter Alstahaug og Leirfjord kommuner, og har i dag fire sokn. Det kan imidlertid bli sammenslåing av sokn allerede før neste menighetsrådsvalg. Soknene har til sammen 6 kirker i tillegg til fire prekensteder.

Prestegjeldet, som har ca. 9500 innbyggere, betjenes av prost, tre kapellaner, prostiprest og kateket.

I året 2003 var det i prestegjeldet 114 dáp, 28 vigslor og 86 begravelser.

Sandnessjøen har nytt menighetssenter der kontorer for de kirkelig tilsatte er lokalisert. Det holdes ukentlige stabsmøter, og samarbeidsklimaet i staben er meget godt.

Kommunikasjonene innad i prestegjeldet er gode. Det er videre gode bussforbindelser til Mosjøen jernbanestasjon, daglige hurtigbåt- og hurtigruteanløp i nord- og sørgående retning og flyplass bare 10 km fra Menighetssenteret.

Det er god dekning innen barnehage og skole til og med videregående, og samarbeidet mellom skolene og kirken er godt.

Prestegjeldet har et voksende barne- og ungdomsarbeid med bl.a. babysang, barnegospel, ungdomskor, ungdomsklubb og skolelag.

Prestegjeldet har manns- og kvinneforening for Det Norske Misjonsselskap og foreninger for Normisjon og Norsk Luthersk Misjonssamband. Frelsesarmeen og pinsemenigheten har en del virksomhet i kommunen.

Det er sykehjem/eldresenter i Leirfjord, Sandnessjøen og Tjøtta. Her holder prestegjel-

dets prester andakter annen hver uke samt nattverdgdustjenester i forbindelse med de store høytidene.

Tjenesteforhold

Den som blir utnevnt, må rette seg etter tjenesteordning for proster. Vedkommende må finne seg i endringer i gjøremål og embetsdistriktets utstrekning samt endringer i regler om pensjon og aldersgrense.

Til embetet hører tjenestebolig med boplikt. Tjenesteboligen ligger vakkert til i Sandnessjøen, i en stor hage og er en to etasjers trebygning med grunnflate på 218 m², bygd i 1863. Boligen er tjenlig og velholdt. En del vedlikehold er imidlertid nødvendig.

Første etasje inneholder foruten to inngangsparti, kjøkken, fire stuer, gang og toalett. I tillegg er det tre rom som inntil for få år siden ble brukt til kontorer.

I andre etasje er det syv soverom, to bad og

korridor. Det er stor kjeller med vaskerom, matrom og flere arbeidsrom.

For bruken av boligen svares husleie etter fastsatte regler. Den som blir utnevnt må finne seg i de bestemmelser som måtte bli truffet om leie og bruk, eventuelt også flytting av bosted.

Søkere må opplyse om de behersker begge de offisielle målformer.

Kvinner oppfordres til å søke.

Lønnstrinn 63-67. Herfra går vanlig pensjonsinnskudd.

For nærmere opplysninger, ta kontakt med Sør-Hålogaland bispedømmekontor, tlf. 75548500.

Søknad med kopi av vitnemål, attester og opplysninger om referanser sendes tjenestevei og må være kommet Kultur- og kirkedepartementet, Postboks 8030 Dep, 0030 Oslo innen 18. mars 2005.

Nyhet fra Luther Forlag

Mitri Raheb

BETLEHEM UNDER BELEIRING

Kr 198,-

En spennende og annerledes bok om Midtøsten-konflikten. Betlehem er byen der Fredsfyrsten ble født. Hvordan er det å leve i byen i dag? En bok om lidelse og sorg, men fremfor alt om håp om en fremtid for både israelere og palestinere.

«Fortellingene til Mitri gir håp, håp for dem som lever i Betlehem og håp for oss alle om kjærlighetens mulighet i en mørk tid.»
Atle Sommerfeldt, generalsekretær i Kirkens Nødhjelp

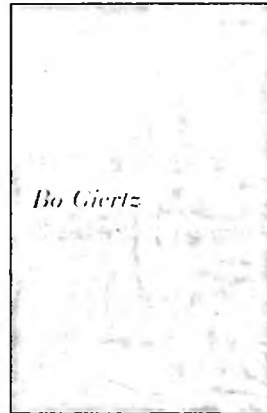
«En vekker for kristne i Norge»

Ørnulf Steen, generalsekretær i Norges kristne Råd

Luther Forlag

Besøk oss på: www.lutherforlag.no

Aktuelt fra Luther Forlag

Faste – tid for åndelig lesning

Bo Giertz

Å TRO PÅ KRISTUS

Kr.198,-

Å LEVE MED KRISTUS

Kr.198,-

Nye utgaver av gamle klassikere som fortsatt er verdt å lese! Disse to bøkene av Bo Giertz er samtidig oppbyggelse, hjelp til bønn og bibellesning, samt en kortfattet troslære. Dette er solide andaktsbøker med stykker for hver dag i året. Å tro på Kristus går fra advent til pinse, Å leve med Kristus fra pinse til advent.

31779-3 - 4

DET TEOLOGISKE MENIGHETSFAK.
BIBLIOTEKET
PB 5144 MAJORSTUEN
0302 OSLO

Menighetsfakultetet

Luthersk kirketidende
MF Ti Lu
2005 Årg. 140 Nr 4

H05000241

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av prak.
Halvor Nordhaug, rektor Vidar L. Haanes, sokneprest Jan Otto Myrseth og
instituttprest Berit Okkenhaug. «Fra bokfronten» redigeres av kapellan
Morten Erik Stensberg. e-post: tangenmenighet@sensewave.com

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, Postboks 5144 Majorstua, 0302 Oslo.

Red. sekr.: Cand.theol. Tor Arne Berntsen

Tlf. 917 32 847

e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes
til ovenstående e-post adresse, eller evt. pr. post til redaksjonen.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Björg Gjelsvik,
Bok & Media AS Grensen 15 0159 OSLO.

Tlf. 22 00 87 70. Fax. 22 00 87 71.

e-post: bjorg.gjelsvik@bokogmedia.no

Pris kr. 490,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 550,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 6 annonsemøduler i LK:

1. 1/2 kvartside (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr 375,- +moms
2. Kvartside (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 615,- +moms
3. Halvside (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1090,- +moms
4. Halvside (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1090,- +moms
5. 3/4 side (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr 1700,- +moms
6. Helseide (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 1940,- +moms

ISSN 0332-5431

Lena Bergström

Å GI PLESS TIL EN ANNEN

Om åndelighet, foreldrerollen og hverdagslivet

Gjenkjennelig, treffsikkert – og ikke uten glimt i øyet – om tidsklemme, utilstrekkelighet, trøtthet og dårlig samvittighet. Men først og fremst en bok som setter oss på sporet av en åndelighet som får plass i livet slik det er.

Kr 198,-

Luther Forlag

Aktuelt fra Luther Forlag

Besøk oss på: www.lutherforlag.no